

உ

குமரன்றுணை.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளையவர்கள்,

பிள்ளைத்தமிழ்.

விநாயகர் துதி.

கார்கொண்டநீள்பனைக்கையடியில்வெண்கோடுகதுவிவ
ருகின்றகாட்சி, கருமுகிறவழ்ந்துவருமிருசிகரமத்தகங்கா
ணுமலையானதலைசேர்; வார்கொண்டவாயெனுமுழைக்கணே
ர்வண்பிறைதன்வாய்க்கடையெடுத்துணுழைய, மாட்டாதரா
குநிலைகாட்டுசிறுதாட்டுணைமதப்போதகத்தைநினைவாம்; ஏர்
கொண்டமாதர்தமிணைப்பெருமுலைக்கெதிரிடுந்திறனுணர்ந்து
சீறி, யீர்ங்கழுவிடப்பட்டதென்னவுமதான்றுதானிணையாக
விண்ணைநோக்கிச்; சீர்கொண்டதவசுபுரிகின்றதெனவுங்க
னகதிண்கலசமுடிகடோறும், திகழ்மனைவிளங்கிளசையாண்
டியப்பேந்திரன்செந்தமிழ்தழைத்துவரவே.

நூல்.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்துதி.

கங்கைசேர்செங்கமலமாதுதனிறந்தனிற்காத்துறையும்
வேறுபலவங், கனையரைமணந்தவள்புலந்திடில்வணங்கினின்க
னகமுலையிபமுமவர்தங்; கொங்கையிபமும்பொரச்செய்துபா
ர்த்தேனெனக்கூறுபுதிருத்தியுலகைக், கூர்ந்துநனிபூத்திடப்பு
த்திரரையீந்துகாக்குங்கருங்கொண்டல்காக்க; சிங்கநிகர்செக
வீரராமக்குமாரெட்டசீமான்மனத்துமகிழுந், திவியமதியந
திரியைமிகுபுனிதகங்கைகுலதிலகனைவிளங்குதருவை; மங்
களபுயாசலனையிங்கிதகுணாகரனைவண்குவளை மார்பமலரியை,
வரம்வேண்டினர்க்குதவிபுரியாண்டியப்பனென வருகாண்டி
பப்பதியையே. (க)

கிறம்=மார்பு. அங்கனையர்=பெண்கள். இபம்=யானை.

வேறு.

சிவபெருமான் பார்வதி விநாயகர் முருகக்கடவுள்துதி.

மருவிலங்கியவரியகொன்றையைமதியைநஞ்சுறவாய்ந்
திடப்பாந்தளை, மருவுகங்கையைநறியதும்பையையவளர்பெ
ருஞ்சடையீண்டவைத்தேந்துகை, மழுவொடுங்கலையணியுமி
ங்கிதவரததுங்கபதாம்புயத்தேந்தலை, மருகினன்றுளமுருகி
யன்றொருகரையிருந்தழுதேங்குநற்றோன்றலின்; இருதயங்

குளிருறநயந்தமுறுதவுமம்பிகையாங்கிரிக்கந்தையை, இணை யறுங்குடவயிறுதங்கியவிருகுறும்பதமோங்குரத்தாம்பலை,யி னியதொண்டர்தமனநினைந்தவை யெவையுமின்புறவேண்டும டடாம்படி, யெழிலொடுந்தருகுமரனம்பனையினிதிறைஞ்சிப் நாந்துதிப்பாந்தினம்; உருவிளங்கியகொடிகளும்பரிலுறநினை ந்துவிணூர்ந்திடத்தாம்பரி, யுவைநடந்திடவடிவழங்கிடுமிள மையம்பதியார்ந்துவப்பாந்திற,முரிமைகொண்டவனயமிகுந் தமிழியலனந்தமுமோர்ந்துறத்தேர்ந்தவ, னொருகணந்தனில் யமகமுந்திரிபுகளும்விண்டுசொல்மாந்தருக்காம்பொருள்;அரு ளொடுந்தருநிகரவுந்தருமதிபனண்பிடைவாஞ்சையுற் றேன் பொரு, மரசனுந்தியபெரியவெஞ்சமரழியவென் றிடுவோன் றுதித்தோன் றனை, யனுதினங்களியொடுமகிழ்ந்தருளதுலசுந் தரவாண்டியபப்பேந்திர, வபயனென் றிடுசுகுணகந்தனைநனிபு ரந்திடவேண்டிமிக்கோங்கவே. (உ)

பிரமதேவன் தேவேந்திரன் இலக்குமி சரசுபதி சத்தமாதர் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்துதி.

தோட்டுக்கமலவீட்டயனுந்துதியோங்கமராபதியோனுந் துலக்குங்கருணையிலக்குமியுஞ்சொல்லாடமிழ்க்குவல்லாளு மோட்டுமயிடற்றீட்டுவளுமுன்னியருளேழ்கன்னியரு முப்புதொடுமுக்கோடியெனுமுதியவிமையவரும்புரக்க

நாட்டிற்கனகம்பெயும்புயலைநவிலும்புலவரிருநிதியை
நலஞ்சேர்கருத்தமுத்தினை றநமதுகுலசிந்தாமணியை [றை
யீட்டுங்கருணைப்பெருங்கடலையினியதருவைக்குணக்குன்
யிளைசைமதிமந்திரியைவரமிசையாண்டியப்பதேனுவையே. ()

முதலாவது காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பாட்டு ௪.

௨-வது செங்கீரைப்பருவம்.

நினதுமுகமதியினைக்கண்டகைப்பங்கயநிகழ்ந்திதுவலிந்துதழுவ,நேர்ந்தருகெழுந்துவந்ததுநம்பதிப்பரிதிநேசமனமுன்னியோநம்; மனநிலைமைகண்டோவலாதினிக்காணவோமழவுடையசோதிமுடிமேல்,வதிமகிமையாலஞ்சியோதடைபுரிந்திடவும்வந்ததிலையாதுபுரிவோம்; எனநனிநினைந்தஃதினைதிருமுமற்றிருமியேங்கிநிலமீதுகுப்புற், றிருந்தனவெனப்பாணியூன்றிமுகமாடவொரெழிற்பதமிதித்திருந்து; தினகரனுமோடிவலம்வருமிளசையூரனேசெங்கீரையாடியருளே, திகழ்பாண்டியற்குநிகர் புகழாண்டியப்பமுகில் செங்கீரையாடியருளே. (௧)

ஒருமானையேந்திவருபெருமானொடேடுபுநிலுமையவடனக்குவேட்கை, யொடுநினதுமேனிசெம்பாதிதந்ததுமன்றி

யோவாதவட்குவெருவி; மருமாலைவேணிகொண்டென்னையு
மொழித்துநிதம்வைத்தனையிதென்னவவள்பான், மருவுபோ
வென்றுசினமுறுபோதெனுசைமடமங்கையேநின்னையென்
னே;டிருமாநிலத்தவளுமேசுமந்திடவுமேலேற்றமுறுபவளுநீ
யே, யென்பதுதெரிந்திடவுமன்றேபுரிந்ததவிரண்டுமென
வூடல்போய்மு; திருமாதரத்தினணைகங்கைகுலசேகராசெங்
கீரையாடியருளே, திகழ்பாண்டியற்குநிகர்புகழாண்டியப்
பழநில்செங்கீரையாடியருளே. (உ)

ஆவலொடும்பலபண்பயிறும்பிகளங்கோலஞ்சார
வங்கைவிலுங்கொடுவந்தமதன்றனையங்கோலஞ்சார
மாவிழிபால்வெலுவோர்பதமாபதுமந்தானங்கோடி
வாடியுநேடியமாறுதிமாதருமந்தானங்கோடி
யேவளரப்புகழ்சூழிளசைப்பதியின்பாலன்பார்வை
யென்றவர்தங்களைநன்றுபுரந்துமையின்பாலன்பார்வை
தேவமுதாங்கருணைநிதிபெற்றவசெங்கோசெங்கீரை
தேர்ந்துரையாண்டியப்பேந்திரவுத்தமசெங்கோசெங்கீரை.()

அங்கோலஞ்சார=அழகிய அம்பு ஐந்து பொருந்த, அங்குஓல மிட. மா விழியால் வெலுவோர்=அழகிய நெற்றிக்கண்ணுல் வெல்லும் சிவபிரானது. பதமாபதுமந்தான்=திருவடியாகிய சிறந்த தாமரையை. அங்கு ஓடி வாடியும்நேடியமால்=அவண் ஓடிவருந்தித்தேடியவிட்டுணு. தாதிமாதருமம் தானம்=புகழும் பெரிய தருமமும் தானமும். இளசைப்பதியின்பால் அன்பு ஆர்வை=இள

சைநகரில் அன்பு நிறைந்தாய். உமையின்பாலன் பார்வை=பார்வதிபுத்திரனான குமாரக்கடவுளது கடாட்சம்.

செங்கீரைப்பருவம்முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் உ-க்கு பாட்டு எ.

௩-வது தாலப்பருவம்.

கந்தமுறுதண்பொதும்பரளிக்காடும்புயலுந்துணையெனநீங், காதுசேர்த்துப்பொருவதனைக்காணூஉமதுவைச்சிறையிருக்க; வந்தபுயலைச்சஞ்சலமேமருவப்பசும்பொங்கருமலைந்து, வணங்கிநிதங்காவெனத்திறையாமலருமளித்துக்கண்ணீரைச்; சிந்தியிரங்கப்புரிகுழலிற்சேர்ந்தார்களைங்தைந்தருவினிடைச், சிறுமாமகளிர்வீசுமதைத்தேவர்புலவிமாதருக்குத், தந்துபுணர்ந்துபுகழிளசைத்தானாபதியேதாலேலோ, சகத்தினுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலோதாலேலோ. (க)

பொதும்பர்=சோலை. சிறை=இறகு, சிறைச்சாலை. சஞ்சலம்=மின்னல், துன்பம். கா=சோலை, காப்பாற்று. கண்ணீர்=தேனாகியநீர், கண்ணீர்.

நவிலுந்துகிலமருங்கொடிக்கணங்தேமடவார்மருங்கொடிக்க
நாட்டுமாகமுகிலையுறநணுகிமாகமுகிலையுற
அவிர்தேனுவின்வானரம்பாயதறுந்துவிழவானரம்பாயு

அரியை விலகா வணங்குலவவமையுமலர்க்காவணங்குலவத்
திவள்மாதருக்குச்சந்தோடத்தேன்மாதருக்குச்சந்தோடத்
திருவாய்வனசத்திரந்தழைக்கத்திரண்டுணனசத் திரந்தழைக்
தவழும்புகழ்செய்வளத்திளசைத்தாளுபதியேதாலேலோ [கத்
சகத்திலுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலோதாலேலோ. (உ)

துகிலமரும் கொடிக்கணம் தேமடவார் மருங்குஒடிக்க—சீலை பொருந்திய கொடியினம் தெய்வப்பெண்களின் இடையை ஒடிக்க. மாகமுகிலை—ஆகாயத்தின் மேகத்தை. மா கமுகுஇலைஉற—அழகியகமுகின் இலைமேவ. தேனுவின் வால் நரம்பு ஆயது—காமதேனுவின் வால் நரம்பானது. வானரம்பாய—குரங்குகள் தாவ. அரியை விலகா அணங்கு—விட்டுணுவை விலகாத இலக்குமி. மாதருக்குச்சந்தோடத்தேன்—சிறந்த களிப்பும் சந்தோஷமுமுள்ள தேன்வண்டு. மாதருக்குச்சந்தோட—பெண்கட்குத் தூது போக. திருவாய் வனசத்து இரந்து அழைக்கத் திரண்டு உண் அன சத்திரம்தழைக்க—அழகிய வாயாகிய தாமரையால் பணிந்து அழைக்க (விருந்தினர்) திரண்டு அருந்துகின்ற அன்னசத்திரம் செழிக்க.

தங்கமணிச்சிகரமணைமேற்றங்கவிளங்கியெங்கணுநித்
தங்கதிரைவீசப்பெயர்மாதங்கமெனக்கொண்டதற்கேற்பத்
தங்கள்கரியநிறத்தைவிடுத்தங்கமுழுதுஞ்சேர்ந்திருதந்
தங்கவினும்பல்லியங்கள்மிகுந்தங்கணுலவுமிளசையின்முச்
சங்கமகிழ்ந்துபுகழுமிரசங்கனியமுத்தமிழ்கள்பிர
சங்கமியுற்றுங்கருத்தமுத்துச்சங்கநிதிபாலுதித்துமுக்கட்

சங்கரனைப்போற்றிப்பணியுந்தாணுபதியேதாலேலோ
சகத்திலுயராண்டியப்பபுரந்தரனேதாலோதாலேலோ. (௩)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௩-க்குப்பாட்டு ௧௦.

௪-வது சப்பாணிப்பருவம்.

வானகமடுத்தலாலெழுதுளியமைந்ததான்மணியாழியுற்ற விரலான், மன்னிலவணக்கமிகவாங்கிடக்கும்பிடுவதாற்கனக மின்னிவரலாற்;பூணலங்காட்டலாலுறுதியாகத்திற்பொலிந்திடுதலாலுமுன்கை, போன்றனமெனக்கருவமேவியெதிரிட்டிடுபுயற்குழாமுழுதும்வெருவ;வேனலமரப்படுதியார்க்குமிடிதரு நீயெமிணையோவெனச்சீறியே, யிதுபொருத்தனமினிச்செல்லெனச்சொற்றிடவெடுத்திருகைகொட்டுவதுபோற்; ஞானிகரெட்டபுரம் வளராண்டியப்பமுகில் சப்பாணிகொட்டியருளே, தப்பாதுதுட்டர்களையெப்போதும்வெட்டுபவசப்பாணி கொட்டியருளே. (௧)

வானகமடுத்தலால்=வெள்ளிய நகம்பொருந்தலால், மேலிடத்தில் நிறைந்திருத்தலால். எழுதுளி=எழுத்தாணி, எழுகின்ற நீர்த்திவலை. மணியாழி=இரத்தினமோதிரம், அழகியகடல். விரல்=கைவிரல், வலி. மன்னிலவணக்கம்=நிலைபெற்ற உலகத்தார் வணக்கத்தை, பொருந்தி உப்புநீரை. கும்பிடுவதால்=அஞ்சலி

த்தலால், கூட்டமிடுவதால். கனகம்=பொன், கல்மலை. பூ=மலர், பூமி; உறுதியாகம்=மிக்ககொடை, பயன்றரும் யாகம். ஆர்க்குமிடி=யாவர்க்கும் வறுமை, முழங்கும் இடி. செல்=போ, மேகம்.

அரியசிறு நான்மருங்கலர்செவ்வரியினம்பகமுறக்கு
ழாநின், னருட்டேன்மணத்திடுமுகத்தாமரைப்போதவாவிப்
பராவிளாவித்; தருமிச்சிலாக்காதுகைதட்டியோச்சிடு தற
ணையொப்பவும்பன்மடவார், சந்தமிகுபுருடர்கண்வழுக்கிடா
திட்டகற்றங்கிளங்கொங்கைமலையில்; ஒருமூச்சுறப்புரிந்தா
லுஞ்சிவக்குநினைதொண்டைகொடுதாடனஞ்செய், துறுங்கா
ல்வருந்துமென்றஞ்சுபுபழக்கமிடலொப்பவுமுடுக்கையேந்துஞ்
சருமதரனைத்துதிசெயாண்டியப்பேந்திரா சப்பாணிகொட்டி
யருளே, தப்பாறுதுட்டர்களையெப்போதும்வெட்டுபவசப்
பாணிகொட்டியருளே. (௨)

வேறு.

கந்தமலிந்தபசுந்துழலம்பிகைகட்டியிருப்பாணி
கல்லவும்வல்லவெமுள்ளமுவந்துதிகட்டியிருப்பாணி
வந்தசயாபதிதன்னிருகொங்கையமட்டுமருப்பாணி
மலநெடுகந்தனையருளொடுதந்தவண்மட்டுமருப்பாணி
இந்துபுனைந்தவனோடுசுமந்திடவிட்டதிருப்பாணி
யென்றகுலந்தனில்வந்தவதானமவிட்டதிருப்பாணி

கொந்திதழம்புயம்வென்றிகொளும்படிகொட்டுகசப்பாணி
கொங்கிளசைப்பதியாண்டியப்பேந்திரகொட்டுகசப்பாணி. ()

கல்ல=தோண்ட. கொங்கை அமட்டும் மருப்பு ஆள் நிமலன்=தனங்கள் அச்சுறுத்தும் தந்தத்தை ஆளுகின்ற விநாயகர். மட்டு மரு பாணி=தேன்போல் மணக்கும் பண்ணையுடைய உமை. சுமந்திட இட்ட திரு பாணி=சுமக்கவைத்த சிறப்புற்ற கங்கை. திருப்பாணி=தானலட்சுமிவசிக்கும் கை.

சப்பாணிப்பருவமுற்றிற்று.
ஆகப்பருவம் ச-க்குப்பாட்டு கரு.

ரு-வது முத்தப்பருவம்.

சந்தமடமாதரைமேடைத்தலத்துத்தரிசித்தரிமயங்கித்
தாரையிமையாதாயிரம்பெற்றதிலைமகிழ்கூர்ந்தருகுறுங்காற்
கந்தமலிபக்கனைந்துலர்செங்களபக்குவியல்மருடவலங்
காரத்துரைமார்செலுத்துபரிக்காலிற் பொடிபட்டெழுந்துமி
ருந்தவருகற்பனைப்போற்கனுறுத்திபிவராவின்றமக் [ஞெ
குளதுமிழுங்கோமென்றவன்வீழ்ந்தோடமுடுக்குமிளசையிற்
முந்துங்கருத்தமுத்தீன்றமுத்தேமுத்தந்தருகவே [சீர்
மூண்டசமர்வெலாண்டியப்பமுதல்வாமுத்தந்தருகவே. (க)

அரி=இந்திரன். தாரை=விழி.

கொத்துமலர்க்கான்வீசியண்டகூடத்துவரைநீண்டிடுகாக்
கொண்மூநிகரப்பொழிமதுவாற்குலவோராழித்தேருமதிற்
றத்துபரியுமவைகடவத்தகுவலவனுந்தானுநனை
தரவும்பலவீமொய்த்திடவஞ்சகிக்கமுடியாதனுதினமுங்
கத்துங்கடலிலவைமுழுதுங்கழுவிமுழுகிப்பரிதிவரக்
காணுமிளசைமாநகரைக்காக்குமமைச்சனேமடவார்
முத்தம்பதிக்குமுத்தநகைமுகிழ்வாய்முத்தந்தருகவே
மூண்டசமர்வெலாண்டியப்பமுதல்வாமுத்தந்தருகவே. (௨)

வேறு.

மெல்லியரிடம்போர்புரிந்திடுமதன்றனிடம்வெஞ்சினம்
வளர்ந்துகணையாய், மேவுமலரிற்சிலபறித்துக்கொடுந்திறம்வி
ளைக்குமஃதொன்றையுந்தன், வல்லபுயமாலையாய்ப்புல்லியின்
புதவியிடுமாறுநனிசெய்துமற்றை, வார்கணையைநீளணைபரப்
பிக்கசங்கமடமாதரையழைத்துமுலைமே; னல்லகொடைகற்
றகைபுனைந்தகரமும்பருகிநன்குபலகோடிகரணம், நடத்திச்சு
கத்தினையளித்துத்திருந்தின்பநரலையுறு போதுமொருபொய்;
சொல்லியறியாதசெந்தமிழமுதமூற்றுசெந்துவர்வாயின்முத்
தமருளே, துரையார்கள்மெச்சிளசைவளராண்டியப்பசெந்
துவர்வாயின்முத்தமருளே. (௩)

முத்தப்பருவம்முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௫-க்குப்பாட்டு ௧௫.

௬-வது வருகைப்பருவம்.

தேனாறுபாயவளமுறுமருதமென்னுந்திறற்பெருங்காவலாளி, செம்பொனுலகுக்குமேலுஞ்செலவளர்த்திடுசெழுங்காவிநேரொடெதிர்த்து; வானாறுகற்பமத்தேனால்வளர்ந்துவருவதுகண்டுசீறியந்த, மன்னவனெடுத்துவாள்வீசிக்குறைத்திடுதன்மானவெடிகொண்டவாளை; கோனாறுமைந்தருக்கொம்பைமுறித்துமிக்குவ்விலுறவீழ்த்திவந்து, கோடிதரமெதிர்நோக்குபெடையொடுகலந்துசெங்கோகனகமீதுதூங்கத்; தானாறு நாலிசைமுழக்கிளசை யூரவதரித்தபுகழோன்வருகவே, தாண்டுபரிதாண்டுதிறலாண்டியப்பேந்திரவுதாரமகவான்வருகவே. (௧)

வேறு.

விரியுமலையைமேலாக்கிமீறுமலையைக்கீழாக்கி, வீறுதணித்தகரமுனிவன்மிகப்பாரிகழுங்குறள்வடிவ; மொருவிவிடங்கமேனியொடுமுதித்தானெனவும்வாணிமட, முறுபெனுருநீத்தாண்மைகொடுமுதித்தானெனவும்புகழ்ந்துதினம்; நரர்கொண்டாடுஞ்சிவகாமிநாதகவிஞனெனுமெழுதி, நாட்டிற்சிறந்தவளத்திளைசைநகரிற்பிறந்தபெருந்தமிழா,கரனுங்கருத்தமுத்தீன்றகனியேவருகவருகவே, காரார்கொடையாண்டியப்பவுபகாரராவருகவருகவே. (௨)

தாராவு முங்கொண்டருள்புரியுதாராவருகதசரதசீ
தாராமனைப்போலுதித்தவவதாராவருகநினதுமுக
தாராபதிகண்டலர்குவளைத்தாராவருககவிஞருக்கா
தாராவருகமணஞ்செயிருதாராவருகவுலுத்தர்களைங்
காராவருகதிவியவலங்காராவருகவிளைசையிற்சிங்
காராவருகதெவைப்புரிசங்காராவருகநீதிவிப
காராவருகவமைச்சினதிகாராவருகவருகவே
காரார்கோடையாண்டியப்பவுபகாராவருகவருகவே. (௯)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.
ஆகப்பருவம் ௬-க்குப்பாட்டு ௬௰.

௭-வது அம்புலிப்பருவம்.

குணக்கட்லுதிக்குமதியோனருந்தமிழ்தினங்கொள்பவன்று ரையருளோன், கூடியகலாநிதியனென்றனையுமோதலாற் கோவாந்தனக்குநிகரா; மணத்தவனெனக்கணியமைத்தன னதன்றியுன்மாட்டுறுநிலாக்கதிரையும், வருநினதுசிறுமை யொடுநீகலகமேசூழவந்துபயமேவுதலுமிக்; கணத்துறத்திரு வுளத்தெந்தையுணராமையுன்கண்ணுற்றயோகமேகாண், கன கநாட்டும்புகழ்விதைத்திடவுழுந்தகைமைகாணமேழித்துவசு ம்வின், அணைக்கரமெடுத்துயர்த்திடுமிளசையூரனுடனம்புலீ

யாடவாவே, அத்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுகிலுடன்வே ண்டியம்புலீயாடவாவே. (க)

குணக்கடல்—கீழ்கடல், குணாகரம். அருந்தமிழ் தினங்கொள்பவன்—அருந்துகின்ற அமுது இன்னங்கொள்பவன், அரியதமிழ்தினங்கொள்பவன். தாரையருளோன்—நட்சத்திரங்களையுள்ளவன், கண்ணருளுள்ளவன். நிலாக்கதிர்—நிலாவொளி, நில்லாக்கதிர். சிறுமை—சிறியகளங்கம். கலகம்—மலையிடம். பயம்—கடல்நீர்.

இரவோனெனத்திரிதியாதலாலுன்றனக்கேற்றனவளிக்கவலவோ, வின்றுநன்றன்போடழைத்தனனதுணராதெழிற்றிருமுகத்தெதிரியாய்; வரலாலழைத்துநமையுந்துன்பியற்றியிடுவாரனென்றுவந்திலாய்நீ,வள்ளன்மைபெற்றவிவனுள்ளன்மைதேர்கிலாய்மருவார்களென்றுநினையான் ; தருமிடத்தன்றியுங்கலைவாணனுமுனைத்தான்மிகமகிழ்ந்துதரவேவார், தடையும்வாராதுனையழைத்தகரமேதருத்தானென விமைக்குமின்னம், அரகராதாமிதமெனுமிளசையூரனுடனம்புலீயாடவாவே,அத்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுகிலுடன்வேண்டியம்புலீயாடவாவே. (உ)

வந்திலாயென்றிவனுனைச்சினந்திடுபோதெம்வள்ளலேநீகையாலும், வாயாலுமேகசாலத்தழைத்திட்டதையிவண்சொந்தவாம்பன்மாதும், கந்தமுறுசெங்கமலமென்னவருபுதி

பவோர்களவுப்புணர்ச்சிமாதுங், காணவெளியாயுமறைவாயு நமையினைறழைக்கவுமானதிவரிலெவர்டார்; சிந்தனையுடன் சேர்வமென்றுதெளியாதுவந்திலனென்றுகோடிகோடி,செய் பியிதுகாறுமேதப்புளித்தனமினிச்சிறிது நீதாழ்க்கின்றே, அந்தரமடைந்திடுதிதிண்ணமிளைசைச்சுகனெடம்புலீயாடவா வே, அத்தனருள்பெருகாண்டியப்பமுகிலுடன்வேண்டியம் புலீயாடவாவே. (௯)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௭-க்குப்பாட்டு ௨௨.

௮-வது சிற்றிற்பருவம்.

புதிதாவிருந்துசமைத்துணையன்பொடுவந்தழைக்கப்போ வமென்று, புந்திநினைந்தோமதற்குமுனம்போந்தாய்வலியமி கமகிழ்ந்தாய்; அதுநீயுணராதெஞ்சிறுவீடழிக்கமுயன்று யழிக்கினுநின், னருமைக்கருணைமாதாநீராட்டிச்சதங்கை சிலம்புதண்டை; பதுமக்கரத்தால்வனைந்திடுநின்பதத்திற்படி ந்தபுழுதியினைப், பணிந்துவிழிநீருகுத்தாட்டிப்பரிந்துகழுவு வோமலது; கதுவச்சினந்தியாதுசெயக்கடவோஞ்சிற்றில்சி தையேலே, காண்டீபனுநேராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதை யேலே. (௧)

திருமால்வெங்கடேசுரெட்டசெல்லமகராசேந்திரனைத்,
தினையும்வணங்காரகமோவிச்சிறியேமிழைத்தசிறுவீடு;தருமா
மணியேயஃதிலையேற்சாற்றுமவனெங்கற்பினகந்,தனைநேற்ற
ழிக்கப்பவனியெழுந்ததுபோலின்றுமுனதிடத்துப்; பெருவீ
தியில்யாம்புரிந்திடுகற்பினகந்தனையுமழித்திடற்குப், பெரிது
த்தரவுங்கொடுத்தனளேபெண்கட்கிரங்கிநீகூடக்; கருணைபு
ரியாதிருக்கிலெவர்காப்பார்சிற்றில்சிதையேலே, காண்டீபனு
நேராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதையேலே. (௨)

இனியநேயமிகுதியினாலிங்குநினைக்கண்டெழுந்திருந்தோ,
மில்லைமதற்கெம்விளையாட்டினில்லையில்லையெனப்புரிதன்;
மனுநீதியதோவிதற்கோநின்வரவையெதிர்பார்த்திருந்தோஞ்
சொல், வரனார்தலையிலிருந்தபுனன்மடமான்றலையிலிருந்தம
லர்ப்; பனியின்பகைவன்மனைதலையிற்பதிவாயிருந்தவோரிர
ண்டு, பாவையருஞ்சூழ்மேவியிருபகுதிப்பொருளுமிகுதியு
றக்;கனிவாய்வளர்க்குமிளசையலங்காராசிற்றில்சிதையேலே
காண்டீபனுநேராண்டியப்பகனியேசிற்றில்சிதையேலே.(௩)

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் ௮-க்குப்பாட்டு ௨௫,

௯-வது சிறுபறைப்பருவம்.

தெண்டிரைமுழங்குவதெனத்தமிழ்ச்சங்கந்திரண்டுகளி
கொடுமுழக்கச், சிங்கமென்முழங்குவதெனச்செயச்சங்கஞ்செ
ழித்துவிசெறிந்துமுழக்கக்; கொண்டல்கண்முழங்குவதெனப்
பொளின்சங்கங்குனித்துவாழ்க்தொலிமுழக்கக், குலவுமணி
மும்முரசுமதிர்பெறமுழக்கிபிடுகோலமுறுமிளசைநகர் வாழ்;
வண்டிசைமுழக்கவருதண்குவளைமார்பனைவண்புகழ்முழக்கு
மதுலா,வார்கழல்முழக்குபதபங்கயவரோதயாவலமேருமெலி
வேறமுன்; செண்டொடுமுழக்குதல்செயாண்டியப்பேந்த்ர
முகில்சிறுபறைமுழக்கியருளே, திங்களொடுதங்கிவருகங்கை
குலதுங்கதரசிறுபறைமுழக்கியருளே. (க)

ஓராயிரம்படப்பாந்தளிலுறங்கிபிடுமூர்தியைநடாத்துமே
கற், குற்றந்தேர்சுற்றுதிருவாடையையெடுத்துண்டுமிழ்ந்தமு
னிவாழுமலைமே; னேராயெழுந்துவடதிக்கோடிரதமேறிநீள்
கதிர்க்கவிகையதனை, நித்தலுமலர்ச்சோலையுட்கவிகையாலுற
நெருக்கிப்பிடித்துமுன்னு; ளோரானகுருதேவிதன்னைப்புணர்
ந்தபவமிங்ஙனமடுத்ததெனவே, யிருக்கிப்பிழிந்தமுதெடுத்து
மந்திக்குமுதலீந்துண்டுகூடிமகிழ்கூர்; சீராருமிளசைநகரா
ண்டியப்பேந்த்ரமுகில்சிறுபறைமுழக்கியருளே, திங்களொடு
தங்கிவருகங்கைகுலதுங்கதரசிறுபறைமுழக்கியருளே. (௨)

இங்கிதமாறு இங்கிதமாறு எங்கணுமானவனே
இன்பசுபாலா இன்பசுபாலா எங்கணுமானவனே
சங்கமதுரையே சங்கமதுரையே தருமதுரந்தரனே
தந்திரனேயா தந்திரனேயா தருமதுரந்தரனே
அங்கவித்தாரா அங்கவித்தாரா அண்டரையே பொருவாய்
அமைச்சதிகாரா அமைச்சதிகாரா அண்டரையே பொருவாய்
கொங்குறுதிண்புயவாண்டியப்பேந்திர கொட்டுகசிறுபறையே
கொட்டமிரும்பரி கட்டிநடத்துவ கொட்டுகசிறுபறையே. (௯)

இங்கிதமாறு இங்கிதமாறு=இவண் இசம்மாறாத சந்தோஷத்தை யுடைய பாண்டியனே. எங்கணுமானவனே=எவ்விடத்தும் பெருமை பெற்றவனே. இன்பசுபாலா இன்பசுபாலா=இனியபசுக்களைக் காப்பவனே, இன்பத்தைத்தரும் நற்குமாரனே. எங்கணுமானவனே=எமது கண்ணையும் ஒத்தவனே. சங்கமதுரையே சங்கமதுரையே=(தமிழ்ச்) சங்கமிருந்த மதுரையையேசேர்ந்த தலைவனே. தருமதுரந்தரனே=தருமரக்ஷகனே. தந்திரனேயா தந்திரனேயா=வஞ்சம்பொருந்தாத நூல்களிடத்துஅன்புற்றவனே. தருமதுரந்தரனே=கற்பதருவின் இனிமைக்குஒப்புற்றவனே. அங்கவித்தாரா=சேனைகளின் பெருக்கமுடையாய். அம்கவித்தாரா=அழகிய பாமாலையுடையாய். அண்டரையே பொருவாய்=பகைவர்களைச் சமர்செய்பவனே. அமைச்சதிகாரா=மந்திரியுத்யோக முடையாய். அமைச்சதிக்ஆரா=அமைத்த திகாந்தங்களிலிருந்து (திறையாக

வருகின்ற) முத்துமாலைகளையுடையாய். அண்டர் ஐயே பொருவாய்=தேவர்களரசனான இந்திரனையொத்தவா. எ. று.

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் கூ-க்குப்பாட்டு உஅ.

௰-வது சிறுதேர்ப்பருவம்.

வாரிதி முகட்டிடை யெழுந்திருள் குடித்தொளிரு வான்பரிதி வரவுமவனை, மணிமகுட னையெங்கள் வேள்குமா ரெட்டதுரை மகிபனனு தேரினெதிராய்; ஆரிவனொ ராழிரத மேறிவர லென்றுசின மாகித் துசக்கழைகளால், அங்கமுழு வதுமிரத் தங்கொப்பு ளிக்கவுமெ யலமந்து சேந்துவெண் றித்;தாரியலும் வாசிரத முருளப்பு ரண்டுவலி தாங்கமுடி யாதுபுனலிற், றங்கவு நினைந்துவரி சூழ்கிட வடித்துநித் தமுமுடுக் கிளைசை நகர்வாழ்; சீரியனு முக்யமந் திரியாண்டி யப்பமுகில் சிறுதேரு ருட்டியருளே, திருநா விரட்டியரை யழகான் மருட்டுபவ சிறுதே ருருட்டியருளே.

விரதமார்க் கண்டனுங் கண்டதிச யித்துற வியந்துதுதி கூறுமாறு,மேதினியி லாகம விதிப்படி நடந்திடு விவேகமணி யாகவருமென்; சரதசண் முகபதிபி ஞேனென வுதித்தெ

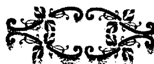
வர் தமக்குமுன் னோனுமான, சரசரஞ் சிதசுகுணா சமுகசோ
லாகலவி தரணாகர கமலகருணா ; வரதசுக மதுரவசனா
மிர்தகிர் பாகரகு வையபரி பாலதிலக, மகிபசற் சனதாரந் தர
விசைய கெம்பீர பங்கஜ விலாசசுகவை ; சிரதர வெங்கிருத பு
கழாண்டி யப்பமுகில் சிறுதே ருருட்டியருளே, திருநா விரட்
டியரை யழகான் மருட்டிபவ சிறுதே ருருட்டியருளே.

சந்தமுறு செகவீர ராமக் குமாரெட்ட தளதுரையும்
வாழுமகிமைத், தானை தீப்பெருமை பெறுநீயும் வாழுநீ தா
ன்பெறும காருமவாழ ; வந்துவளை நின்றமரும் வாழுநின்
பெருநிதியும் வாழுநின் கொடையும்வாழ, வாய்ந்தநீ டாட்சி
சுந்தரமெனுநின் மருமானும் வாழவவ னேறுமதுரச் ; சுந்
தரமி குந்தமிழும் வாழுநின் னேயந் துலங்கவரு வோருமி
வாழத், துதிபெறுநின் னிளைசநக ரமும்வாழ நம்மையுந் தொ
ண்டுகொளும் வேலர்கருணைச் ; செந்திருவும் வாழவளர் புக
ழாண்டி யப்பமுகில் சிறுதே ருருட்டியருளே, திருநா விரட்
டியரை யழகான் மருட்டுபவ சிறுதே ருருட்டியருளே. (௰)

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

ஆகப்பருவம் 10-க்குச் செய்யுள் ௱௧.

பிள்ளைத்தமிழ் முற்றிற்று.

உ

குமரன் துணை.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளை

அவர்கள் மீது

உதாரசோதனைமஞ்சரி.

காப்பு.

ஈதனைப்பேறாற் றாண்டியப்ப நம்பதிமேன் மிக்ககொடைச்
சோதனைப்பா மஞ்சரியுஞ் சொல்லிடவே—சீதவொளி
கக்குஞ் சரமெனக்குக் காப்புறுமே யீன்றமத்த
கக்குஞ் சரமெனக்குக் காப்பு.

நூல்.

கங்கையணிசடைப்பெருமான்கண்மணியென்பதுதேற்
றக்கண்ணிற்றோன்றிச், செங்கையணிபெறப்பனிருதொகை
யாக்கொண்டின்னமுமோர்திணையுந்தாழாக், கொங்கையணி
மலையமலைகொடுத்தசுவைப்பாலையவாக்கொண்டுண்டென்று
ஞ், சங்கையணியவர்க்கொழித்தெனிருதயத்திலிருந்தருளுந்
தனிப்பெம்மானை. (க)

பொருந்தாகமறக்கொடிக்குப்பகிர்ந்தவனைவென்றமதன் புகழ்ச்சிராம்பல், முருந்தாகமறத்திவிளையாடுசெவிவளையா வென்மோகமான்செய், விருந்தாகமறக்கமுடியாததினைமாவருளவிரைந்துவாங்கிப், பெருந்தாகமறக்கனிவாயுறக்கனிவாயருந்தவந்தபிரியத்தானை. (௨)

மயங்கடம்பமாதிபுரிமாதரையவாவிகிதிவழங்கிப்பூம்பங், கயங்கடம்பமாருமதிக்கடவுள்வணக்கஞ்செய்முலைக்கயங் கட்கிந்தப், புயங்கடம்பமாகவுஞ்செய்புல்லறிவுளேன்றவறம் பொறுத்தாண்டேகித், தியங்கடம்பமாலிகைசேர்த்தியதிருத் தோளிலங்கவருஞ்செவ்வியானை. (௩)

பத்துருக்கந்தனைப்பொருந்திப்பாவியெனச்செனித்திலங் கைப்பதிவாழ்ந்தோன்மார், பத்துருக்கந்தனைத்துமொல்லா கவுஞ்செய்மான்மருகப்பரனைத்தந்நெஞ், சத்துருக்கந்தனையரி டந்தனிலுமுருமுழுக்கொடும்பாதகரைக்கொல்லுஞ், சத்துருக்கந்தனையாறுதலையானைமலைமகண்மதலையானை. (௪)

மன்மகவானவுணர்துயர்மாற்றியபேருதவியின்கைமாறு வாழைச், சென்மகவானிலங்குசசிச்சேயிழையோடெழுந்து வந்துசீராஞ்செல்வத், தன்மகவானதையுதவமணந்தானையிகழ்ந்தவர்முன்சனியென்றேறு, வன்மகவானுட்புகுந்துவருவதுபோனடத்திவருமயிலினானை. (௫)

தருவானையளித்து:ரந்தருவானைக்குறப்பெண்ணொடுந்தழைக்குந்தெய்வ, மருவானைமகளையன்றிமருவானைஞானமுழு

வைதுமிப்பாவி, கருவானையாதுறப்பகருவானையூருபுயங்களி
லுற்றுடி, ஒருவானையூர்வானை ஒருவாமலுலவாமலுலவுவானை.

அடுக்கவரங்குன்றனையுறாகண்முலைவயிற்றரொடுமமரர்
தம்மை, நடுக்கவரங்குன்றனையெனச்சூழ்ந்துவரச்செயயிரா
ஸரியென்பாற், படுக்கவரங்குன்றனையதிபவெனப்புரிகூரன்
படைச்செய்தானைக், கொடுக்கவரங்குன்றனைக்கோதில்பரங்கு
ன்றனைக்குணக்குன்றனை. (எ)

இருதயவாரிமலரிலிருத்தியருதினமுமதியென்றோது
ங்க, திருதயவரிதிரிகரன்பூற்றெடுக்குங்கவிமாலைநிகழச்சூட்
டிக், கருதயவாரினியதுணைகடவுளினியலதெனவுங்களிந்த
னேனென்பால், வருதயவாரிகபரந்துவாழ்க்கைவளர்ந்தேறிகனி
மகிழுவோனை. (அ)

திருந்தடங்காப்பேரிகைபித்திருநகரின்முழக்குதலாற்றி
னமுஞ்செந்தேன், விருந்தடங்காப்பயங்கொடருந்தாதுசுரும்
பெனவதற்குமிதுமன்போடு, பொருந்தடங்காட்டானைமுலை
ப்பூமகனுவினன்செவியைப்போக்கிச்செய்யப், பெருந்தடங்
காக்களின்மதுவண்டுனுமிளசையவதரித்தபெருமையோனை

காத்தகுலாபக்கனியாவருக்குமருடென்மலைச்சிகரத்தி
ன்மேலங், காத்தகுலாவெனமூடிமேய்புயலைவழுதிசிறைக்க
ளிடவேசோ, காத்தகுலாவைந்தருவோன்கனிவாலேபுணை.

கொடுத்தக்கணமேயக்கார், காத்தகுலாதிபனெனவேயுலகமெ
லாமேத்திடுசீர்க்கனமுள்ளோனே. (க0)

செவித்துவருநிகராதசெவ்விதழார்க்கங்கசன்யாசிப்போ
ர்க்கம்பொன், குவித்துவருநீக்கிவரையாதுபொழிபுயலெனக்
குக்குயப்பாலூட்டித், தவித்துவருங்கலைத்தவிர்க்குந்தாயை
யளித்தவனெனவுந்தரணிமீதாம், பவித்துவருங்கருத்தமுத்
துப்பாவலன்பாற்சண்முகன்பின்பாவுற்றோனே. (கக)

வன்னகவிராயவிதழ்வாணிசதவுருவெடுத்துவரைசெயா
ணி, முன்னகவிராயசஞ்செய்திடவரினுந்தோலாதமுதமேயெ
ன்னுஞ், சொன்னகவிராயகவிசொலிபலதானம்புரிவித்துவா
ன்கடெய்வ, மன்னகவிராயநெல்லையப்பமகராஜன்றனையங்
கொண்டோனே. (கஉ)

அரவசனம்புரிதேரையாகவறுமையிலுழலுமவரைத்தா
ளுத், தரவசனன்குறுதனதனுக்கவுநோக்குங்கருணைத்தடங்
கணாளா, வரவசனன்புறுமடியார்மலரடியைமறவாதமனத்த
னேம, தூரவசனங்கடலினமுறுங்கசக்கவந்திடுசெந்துவர்வா
யோனே. (கங)

இலகடிதமுடியணியாதெதிர்த்தவரினுடலினிடையெழு
ம்பேய்நாயின், வலகடிதங்கிடச்செயவில்வளைத்துமிருபுயத்
தானேமருமானேபொய், யலகடிதங்கனுப்புவனிவேண்டுவ

கேள்வருந்தேகலென்றளியையனுக்குப், பலகடிதமருமைமிகப்
பாராட்டியெழுதியகைப்பதுமத்தானே. (கச)

கருநாணையேற்றிமலர்க்கணைதொடுத்துமாரன்மயக்கஞ்
செய்மாதர், பெருநாணைவளையலொடும்பின்விடுத்துத்தொடு
த்துணைநாய்பிரியாநாளே, திருநாணைவுறப்பிரிநாள்வெறுநா
ளையாமதற்கெஞ்சிந்தையேத், வருநாணையெனமொழிந்துவ
ரசிதமும்புரிபெரியவனப்புள்ளோனே. (கரு)

சரசமதனைப்புளகாங்கிதமுறவேபுரியுமடந்தையர்தங்கொங்
யபரசமதனைகவிளையாடிடுவச்சிரமார்பாவவணியாள்வத் [கை
திரசமதனைகரதம்பராரஞ்சிதசுதணைசெழித்தமாடோ
கரசமதனைகருணைகரசுமுகாதுரந்தரசிங்காரயாலே. (கசு)

*பெருகுசிதம்பரவியவாபெருந்தருமபுரந்தானேபெலமா
யூர, வருமலைநீர்வளமருங்குற்றாலபராபோதுறைசைவலவி
லோதர், இருகுடந்தைவருசீரங்கமுளாயென்மாமதுரையே
வந்தோர்க்குத், தருவிபரங்குன்றனேசெந்திநகரனையனைய
தமிழ்வல்லோனே. (கஎ)

மருங்கந்தப்பாதமிலாமாசுணநேராமெனும்பூமகளிர்பா
ர்வைப், பிருங்கந்தப்பாதுணைப்போழகூருந்திருமுகச்சப்பிரம

---

*. சிதம்பரம் தருமபுரம் மாயூரம் குற்றாலம் துறைசை குடந்தை சீரங்கம் மதுரை பரங்குன்றம் செந்திநகர் என்னும் பத்து ஊர்ப்பெயர் தொனிக்கக்கூறியது.

ழூமா, அருங்கந்தப்பாகனையகவினைதபொழிந்திடுமணிமேயரு
மையாயா, வருங்கந்தப்பாவெனவுமொருபெயரிட்டழைக்கி
ன்றவரிசைசேயோனே. (கஅ)

கரவிசையாவரவிசையாகனகமகாகனகமகாகனிகைபோ
க, சுரதமனைவிரதமனைசுகமாராசுசமாராஅவாந்தமெல்லாம்
பருத்துடையாவொருத்துடையாபரவமராபரவமராப திகாக்குன்
சேய்க், குருவினவாமருவினவாகுலவரையாகுலவரையாகுந்
தோளானே. (க௯)

தாண்டியப்பராகவனமெழும்படிவெல்பரிநதுலாதனத்
திற்சந்து, வேண்டியப்பராகவனசவடியர்நாடகசமுகாவிலங்
குங்கூடற், பாண்டியப்பராகவனம்பாலுடையாதகற்றியகற்ப
கவுதார, ஆண்டியப்பராகவனரேந்திரகோலாகலவொய்யார
கோவே. (உ0)

ஒருவருடமாகநம்பால்வந்திலையெனக்கடிதபுரியேற்
கிங்கு, வொருவருடனனுப்பிவினவினதாற்கேளாதுவுஞ்சொல்
வன்பூங்காலைத், திருவருடவாரியிளித்திரைபுரியாயனுப்புக
ழத்தினநின்போலத், தருவருடங்கினவரெவரெனவிதுநாள்
மட்டிலுஞ்சோதனைசெய்தேனால். (உக)

சோதனையான்புரிந்ததையுஞ்சொல்லுவன்கேள்முதலி
லொருசவேதக்கொம்பு,நாதனையாருந்துதிக்கைபெற்றவனை
ன்பாரெனவேநான்போய்ப்பார்க்கச், சாதனையாய்வண்டருக்

கேதான்றருமந்தானமுறுதரத்தனானேன், எதனையானிடம்
பயமென்றிருதயங்கொண்டரனைமனமெண்ணினேனே. ( )

அவனையுமோர்பார்வையிலேதீயனெனமதித்துவிட்டே
னப்பாலந்தச், சிவன்மனைவியரைநோக்கியொருத்தியறக்கொ
டியாளோர்தெரிவையென்றுங், கவலையுடனேசடைவாயிருக்
குமிகுவப்பியெனக்கண்டேனுக்ரன், தவமிகுதியாகமனதைக்
கெடுப்பதற்கேவருவனெனத்தான்கண்டேனே. (௨௩)

பின்புமவன்மனைவிகொடுந்தூரியெனத்தெரிந்துவிட்
டேன்பெருமைச்செவ்வேள், என்பவனுங்களகமுளானென்
னினுமூரசத்தனென்றேயியம்பப்பெற்றான், இன்பமுறுமவ
னன்மனைவியரிலொருத்திவழுமையைவளர்த்திடவே வந்தாள்,
வன்புசெயுமொருத்திகடுங்குறத்தியெனத்தெளிந்துகொண்
டேன் மனத்திற்றானே. (௨௪)

அரிமுழக்கமடமாகிக்கடனுக்குத்தூங்கிடுவானவனி
ல்லாரில், ஒருபெண்ணென்றுஞ்செய்யாண்மற்றொருத்திசென்
மதரித்திரியென்றுற்றாய்ந்தேன், பிரமனுவியானன்
னமுமெடுப்பானவன்மனைதப்பியரைநோக்கித், திருநாமங்க
ளவாணியின்னமுமேவஞ்சனெனத்தெரிந்திட்டேனே. (௨௫)

இரதியையமதனையனுபவிப்பவளென்றோர்ந்தனன்பின்
னிலக்குமிந்த்ரன், தருவனெனச்சொலினுமிடிக்கொடியன

வன்மனைவிசயந்தனையேபெற்றாங், கரியமருந்தருந்தியொருகாசு
மிலாதிருப்பள்வடக்கதிபன்றன்னே, சரையுமனைதொறுமி
ரக்கப்பார்த்திருப்பானென்றுணர்ந்தேன்றரணிமீதே. (உசா)

வேறு.

ஐந்தருவினமுங்கற்பமென்றுரைப்பதல்லதுவாசியா
தென்றும், இந்தவான்றேனுவெதுமருளாவென்றிசைத்திட
வருமிருநிதியோர், அந்தகன்பாலேயமைந்தனபுயலுமனுதின
மின்னலைக்காட்டும், சந்திரனிரவுகொண்டவனரியாசகமுறப்
பகரெறுழுந்திரிவான். (உஎ)

வஞ்சிநாட்டரசேசேரலன்மிகுந்தவளமுறுபொன்னி
நாட்டரசே, மிஞ்சியகொடியபுலியனென்றுளும் விளங்கு
செந்தமிழ்நாட்டரசே, அஞ்சுதலைமையாக்கைதவனெனவு
மங்கையிலெனல்விபோலுணர்ந்தேன், மஞ்சுறுநினைநேர்பவரொ
வணய்ந்துவரினுமின்றிநிசமம்மா. (உஅ)

உனதகிகாரப்பெயரினைக்கதிரோனுதவியமகன்பெறுபல
னாற், றினந்தொறுங்காளேகையுமுதவித்திகழ்ந்திடுசீர்த்தி
பெற்றனனீ, தனதிருகரத்தாலெடுத்தெடுத்தெவர்க்குந்தனத்
தினைவெறுத்திடக்கொடுத்து, மனமகிழ்வதினல்வெறுக்கை
யென்றொருபேர்வழங்கினர்பொன்னினுக்கம்மா. (உகூ)

பணியெமக்கெதுசொல்லண்ணலேயென்னப்பரவிநின்
றேற்றவர்தமக்கும், அணிபிணிவிரும்பிவினவினரெனப்பூணை

ளவிலாதனகொடுத்திடுவாய், கனிவுறப்பின்னுஞ்செலவிடை
தருவாய்க்கருணையங்கண்ணனேயென்னில், தானிவுடனிடபங்
கேட்டனரெனவேயீதான்றியங்களையுநீந்திடுவாய். (௫௦)

வேறு,

நினதுபெருங்கொடைப்புகழைப்பனகத்திறையாயிரநாவா
னிகழ்த்திறனு, மனதிலொருசிறிதுமுடியாதஃதிங்கெவரிடத்
திலமையுமம்மா, வெனதுபெருமடமையினற்சோதனைசெய்
திடப்புகுந்தேனிளைசராசர், மனதுமகிழ்மதியூநியெனதா
பப்பனெனும்வரிசைமாலே, (௫௧)

உதாரசோதனைமஞ்சரி

விசித்திர எழுத்தல்ங்காரம்.

குகவா
குலவு
குவிகை

ஏர்செய் குகவா குலவு குவிகையெனு மூன்றெழுத்தேற்ற மொழிமூன்றிலினிமார், இங்குவெறியாடலைவிரும்பிடில்வி லக்கமுதலெய்தமொழிகூறிபிடுவான், இன்றுநீவந்திடிலடுத்த மொழிகூறியிறிட்டமொழிகூறியிடுவான், இதுவன்றிமுன் சொன்னசொற்கணடுவெற்றுறைதமெனக்கருள்வையென் ன வ திலே; சேர்நடுவிலாததாற்பாடுவாணியதுஞ்சேர்த்ததனை மாலைமாற்றாச், செய்வதனியாயமதில்முதலிலாததுமெனே தே ர்ந்திலேனிறுக்கல், செய்யிக்ஷுதிற்கமுன்சொன்னமொழி மூன்றிலுஞ்சேர்கடையெழுத்தைமேவித், தென்றல்வரின்மு தலெழுத்தின்பேரொருங்குறைத்திடுவழிகளோடிவருவா ன்; வா ர்செய்நடுவில்லாதமுன்மொழியினேசைபலவாறுபுரிகுழ விதனிலும், வாய்விட்டிரங்கிபேல்விதமாந்துவாமொழிவகுக் குமலருக்குமஞ்சி, மற்றுமப்படியானகடைமொழிகள்தேடி யேமறைவாயிருப்பமென்றே, மய்யலொடுதிரிகிறுளெனதரு மையானமகள்வந்துசுகலீலைபுரிவாய்; கார்செய்கொடையுங் கடையதாகக்கொடுத்துவருகர்ணமகிபாலபூமா, கல்விக்குணத்தி பதிசெல்லச்சுவாமிமகிழ்கருணைப்ரவாகமகிபா, கருத்தினி னித்திடுதமிழ்க்கவிவிரிக்குங்கருத்தமுத்தேந்த்ர னீ ன் ற, காண்டிபாபாண்டியாதாண்டபரிதூண்டியிடுகனவாண்டிய ப் ப மணியே.

குமாரன் துரை.

க. ஆண்டியப்பபிள்ளை

அவர்கள் மீது

தனிக்கவிகள்.

வணக்கா வியப்ப கமடமின்றன் வருந்த வருந்தா தொழுகலையைக், கணக்கா வியப்ப முடியாமற் காமன் சாமந் தினுங்கொடுத்துக், குணக்கா வியப்ப திருப்பேரிக் குழலும் விரும்பி யணையாமா, யணக்கா வியப்ப கருங்கம்ப னனவாண் டியப்ப மாமணியே. (௧)

சுரும்பா கரும்பா வெனும்விழிக்கைத் தோகைக் கேகைத் தாயருந்தக், கரும்பா கரும்பா லமுதினுங்க சக்குஞ் சக்துஞ் சுழலுமொரு, துரும்பா கரும்பா சுகனுமெதிர்த் துவந்தா னிரங்கா யுனதுமனம், இரும்பா கரும்பா றையா சொல் லெனதாண் டியப்ப மாமணியே. (௨)

பொலங்கா தில்ஙகாத் திரங்குழலற் புதரா சிபலை மூலைக்குரல்கோ, இலங்கா திலங்கா நின்றவளை கிளிவா யுரையா மினையெவர்க்கும், கலங்கா திலங்கா முறத்தனியே கட்டு

யிருக்தி யணையரக்கர், துலங்கா திலங்கா புரியைவென்ற துரையாண் டியப்ப மாமணியே. (௩)

திருக்கு மருக்கப் பெறுகனகச் சிறியோ ரெனவே பெருமிதங்கொண், டிருக்கு மருக்கச் சஞ்பு லையி னிறுமாப் பகலும் படிசெயவோர், கருக்கு மருக்கப் பாதரவுங் கனி வாய் வருவாய் கடம்பணிப, வருக்கு மருக்கத் தாமருக்கும் வணங்காண் டியப்ப மாமணியே, (௪)

தந்தந் தந்த மென்றுபர தமுஞ்செய் தறியாள் பினும் பல்கனி, தந்தந் தந்த மென்றுகசந் தனவென் றுமிழ்ந்தாள் மயலலைமி, தந்தந் தந்த மென்றுகிலுந் தரியா தெறிவாள் குறிநடர, தந்தந் தந்த மென்றுரைச்சி தழுவாண் டியப்ப மாமணியே. (௫)

விலையா பாரி பலருலையே விரும்பி வருந்தி யிட வேசி, மனையா பாரி யெனத்தனத்தை வழங்கித் திரிவா யீதவர்வஞ்,சனையா பாரி னீதியதா தழைக்கும் புகழா வெது சொலுவாய், எனையா பாரி சாதகரு விலையாண் டியப்ப மாமணியே. (௬)

அடிக்க வடிக்கக் கரமேந்து மவர்த மாவி யனற்புழு வாத், துடிக்க வடிக்கப் பணத்திலைவி சுவரு முளரோ வுலையழைக்கும், படிக்க வடிக்கத் தலைக்குமெமைப் பரிந்து விடுத்தாள் வருவைகரும், பொடிக்க வடிக்கப் பெறுரசப்பா வுறையாண் டியப்ப மாமணியே, (௭)

கும்பஞ் சங்கங் கொம்பகையாங் குயமா மிடற்று மாதைமதன், அம்பஞ் சங்கங் கொடுங்கமுடுக் காது திரும்பா தருள்புரிவாய், கம்பஞ் சங்கங் கொடுஞ்சுமக்கும் கனமா ளிகையும் பொனுங்கவிஞர், தம்பஞ் சங்கங் கொடும்பறக்கத் தருவாண் டியப்ப மாமணியே. (அ)

விரகம் பிடிக்கும் படிதொடுத்து மிகச்சஞ் சலமே செயப்பொருவேள், துரகம் பிடிக்கு மரிக்கங்கந் தோவந் தோவந் தறுதாரீ, உரகம் பிடிக்குங் கொடியன்முத லோர்கள் மயங்க வேதரளா, கரகம் பிடிக்கு நேர்முழக்குங் கனவாண் டியப்ப மாமணியே. (௯)

மெலிய வலியத் தரும்புழுகும் விரும்பா ளரும்பா லூட்டுமொரு, மெலிய வலியத் தருங்கடனஞ் சாயுண் டுமிழ்வாள் மதனேவால், புலிய வலியத் தருஞ்சகிக்கப் போமோ விவளை யணைகவிக்கு, வலிய வலியத் தருந்தருவாய் வழங்காண் டியப்ப மாமணியே. (௧௦)

சிறிது விசனமுற்றபோது சொல்லிய கவி.

கோபமொடுங் காதலிதங் கொண்டனையேல் யானுமனத்
தாபமொடுங் காதவழி தாண்டிடுவேன்—பாபமிணங்
காதமிசை பெற்றிடுநீ கண்டறிவாய் தாமதியேன்
நீதமிசை யாண்டியப்ப னே. (௧௧)

வேழஞ் சினந்தத்து வேங்கைதருந் தோலனிவர்
எழுஞ்சி னந்தத்து வேறினதை—ஆழமுறத்
தோண்டியப்ப தாமலைசேர் தொல்புவிசீ ரோங்ஙளசை
ஆண்டியப்ப தாமலைசே ரா. (கஉ)

கதவுக்குங் கற்றானுக்குஞ் சிலேடை.

மிக்கதிறப் பாக்கலையு மேவி யடைக்கலுற்றுத்
தக்கநிலை யோடிருப்புச் சார்தலினால்—இக்கு
உதவுந் தருவென் றுரையாண்டி யப்ப
கதவுங்கற் றானுநிகர் காண். (கங)

என்றனக்கு மாதுலனீ யென்பதுபோல் நாயேனும்
உன்றனக்கு மாதுலனு வற்றிருக்கும்—நன்றுமுறை
கொண்டிருந்தோ மாதலினீ கூர்ந்துவர யாசித்தேன்
தண்டமிழ்க்கந் தப்பபுனி தா. (கச)

அகத்தியினி லெட்டை யகற்றினதி னோடு
சுகத்திலொன் றற்றதுநேர் சாற்றம்—பகத்திருடு
இல்லாத முல்லைமிசை யின்னிளசை யாண்டியப்ப
வல்லாளா வந்தணைகு வாய். (கரு)

திருநெல்வேலியிலிருந்து பரங்கிரிக்குச் செல்லும்போது
எழுதிய கவிகள்.

வானகத்தா ருஞ்சிகர வண்கயிலை போர்த்தவனைக்
கானகத்தா னைத்தசிவன் கண்ணுதித்த—மானவைவேற்

கந்தரத்து லாம்பவனி கண்டுபணி யாண்டியப்ப
கந்தரத்து ளாம்பரவா கா. (௧௬)

சிலசங் கதிசுருக்கிச் செப்புவன்கே ளென்றும்
நலசங் கதிவிருப்பி னார்க்கும்—பலநலஞ்செய்
யுந்திருப்ப ரங்கிரியா மூரினுக்கிக் கார்த்திகைநாள்
வந்திருப்ப ரங்கமெனு மால். (௧௭)

மருமானை யேத்திமுக மாநகர்க்குச் செல்வேன்
வருமானை போலவுமே மார்பி—லிருவாரந்
தாக்கவந்த வாயுவெனச் சாற்றுமொரு பேர்படைத்த
சீக்கவந்த னக்குளிருந் தேன். (௧௮)

ஆனதினா லீதுவரை யங்கிருந்தே னென்னினுநின்
மேனதினா டிப்புனைவர் வேணியமர்—வான
மதிப்பருவத் தின்வரைக்கும் வண்டமிழ்சொற் றேன்கார்
மதிப்பாருவ மிக்கவரு வாய். (௧௯)

நின்கடிதங் கண்டுமிந்த நேரம்வரை யைந்தருவின்
நன்கடிதங் கம்பரனோர் நாட்டுநினைக்—கன்பொடெழு
தாதிருந்த வம்பனுக்கோர் தாள்முகவூர்க் கீயெனகத்
தேதிருந்த வாழுமர சே. (௨௦)

வெறிவிலக்கு வெண்பா.

காலைநடுக் கொண்டகலைக் காரிகையே கேளிரண்டு
காலைவிட்ட தாயிமைக்குக் கண்டனமென்—காலைவிரி

யாக்குவளை நோக்கினளை யாண்டியப்ப பூபதியா
லாக்குவளை நோக்கி னதை. (உக)

இதுவுமது.

அங்கசனு லஞ்சரிவை யாயினுமே வாடுவணீ
அங்கசனு லஞ்சரிவை யாயினுமே—எங்களனே
தம்பனைவா மெல்லுமன்றிக் காரிகையே யாண்டியப்ப
தம்பனைவா வென்றிடுமோ காண். (உஉ)

இதுவுமது.

சங்காரஞ் செய்வரம்பிற் றங்கிளசை மன்பகையைச்
சங்காரஞ் செய்வரம்பிற் சார்நிறத்தால்—இங்கிவளுக்
கென்பயனு மென்பயனு வேறலன்றி யாண்டியப்ப
முன்பயனு டப்புரியம் மா. (உ௩)

இதுவுமது.

தாண்டியமட் டும்பரிசூழ் தண்ணிளசைக் கண்களிக்கு
வேண்டியமட் டும்பரிசில் மேவியருள்—ஆண்டியப்பன்
தோட்டங்கை வைத்திடவோ தூங்குயிலாட் கண்ணைபுதுக்
காட்டை வெட்டி விட்டதிலென் காண். (உ௪)

கடை தலைப்பூட்டு.

இன்பங் கிடைக்குமனை யேயாண்டி யப்பமன்னுற்
முன்பங் கிடைக்குவந்த தூர்தெரிவாய்—பின்பலனுக்

கில்லாக் கமடமதி யேந்திழையே யாகார
மில்லாக் கமடமதி லென். (உ௫)

நற்றுயிரங்கல்.

வல்லிக்க லுப்புமுலை மாதுகொளச் சந்துசொலும்
செல்லிக்க லுப்புமுலை வந்நீரும்—கல்லிக்கீ
ஆண்டியப்ப னுக்குவகை யாமவற்காங் கர்வமிலே
சாண்டியப்ப வப்புவிமீ தாம். (உ௬)

தொனிப்பாடித் திரிகையெனச் சுழன்றுகய வரைத் துதித்துத் துயர்கொண் டார்க்கும், இனிப்பாடித் திரிவதிலை யெனப்பிரமா ணமுஞ்சொலுதற் கெணும்போ தென்முன், தனிப்பாடித் திரிகளைச்சேர்ந் தவன்போல்வந் ததைமறக்கத் தந்தான் கூறுச், சனிப்பாடித் திரிப்பால்முன் இலங்கை வென்ற வாண்டியப்ப தருவன் றேனே. (உ௭)

கருங்கனவி நிகருமுலை விழியர்புக ழாண்டியப்ப காமன் போல்மு, திருங்கனவி யாழனெனத் தேர்மதியு மாத யவுந் திருவும் வாணர்க், கொருங்கனவி டாய்தவிர வூட்டு மிரக் கமுமழகு முற்றி லாரை, வருங்கனவி லேனுநினைத் திடமாட்டே னினைக்கில்வரும் வாந்தி தானே. (உ௮)

சிவகாசியிலிருந்து பந்தற்கால் வேண்டுமென்று வரைந்தமைக்குப் பதில்வராமைபற்றி வதனபுரத்திலிருந்து எழுதிய கவி.

உலகாளும் வேந்தரெலாம் புகழிளசை யாண்டியப்ப வுசித ராஜ, திலகாநீ யனுப்புவதும் பலகாலே யானதினைற்

சிறிய நாளும், பலகாலுங் கேட்டலுக்க வேண்டுமென நினை
த்திருந்த பண்போ வன்றி, இலகாநின் றிடவனுப்பி யென
க்கெழுத மறந்தனையோ வியம்பு வாயே. (உகூ)

என்கூட வளையுயிரா விசைந்ததென்ற ராவணனை
யெரித்த கற்புப், பொன்கூட வளைபுனைந்த புனிதனிக ராண்
டியப்பா புகழ்நின் வீட்டின்,முன்கூட வளையின்மறந் திருந்த
குடை கொணர்ந்திலையேல் முனிந்து நின்பால், நன்கூட
வளையொடுபா லுண்டுபல மாவருவ னானுந் தானே. (௩௦)

திருநெல்வேலியிலிருந்து எழுதிய கவி.

பெரும்பார்க்கு வள்ளலெனும் பிரபலவே ளாண்டி
யப்பபிரபு தன்பாற்,சுரும்பார்க்குங் குழற்கொடியே சுகித்து
நிதம் வாழ்ந்திருப்பாய் சுகமே கொள்வாய், கரும்பார்க்கு
மேயினிக்குங் கனகமுனைக் குந்தருவான் கனியே தன்னை,
விரும்பார்க்கு மிரங்கியருள் வேந்திவன்போற் கிடையாது
விளம்புங் காலே. (௩௧)

மடந்தையலங் காரியிவள் மனம்போல வொருதினமா
வதுநீ வந்து, நடந்தையலங் கூடுவதென் னுளினுமே புரிவை
யென்ன ஞாயங் கொங்கைக்,குடந்தையல வாவுவடங் கோடி
படி ரெனத்தெரிக்குங் கோவே யிந்த, அடந்தையல ரிடத்
துவைக்க லாமாமுத் தமிழாண்டி யப்ப மாலே. (௩௨)

புகலவடங் காப்புகழைப் பெறுமிளசை யாண்டியப்ப
பூமா னென்றுப்,பகலவடங் கைக்கனந்தம் பணங்கொடுத்துச்

சேர்ந்ததையும் பார்த்துக் கொஞ்சம், இகலவடங் கொண்டு வெறுத் தீரனிவன்மே லாசைகொண்டே யின்னுங் கொங் கைச், சகலவடங் களும்பொரிய மயங்குகிறு ளிதெனதி சய மின் ஞரே. (௩௩)

வனசங்கங் கணைக்கரமே நிகருமட மாதுநின்ப வனி யைக் கண்டு, கனசங்கங் கணைப்பொழுதிற் கழலவிட்டா ளதுக் கன்னிமார் காக்குங் கோவில், முனசங்கங் கணக்கின்றி யிழக்க வுஞ்செய் தார்பினுமா மோக மீறி, மனசங்கங் கணத்திரியா துணைந்தனள்வா வாண்டியப்ப வரிசை மாலே. (௩௪)

அரும்பாயா சந்தனதா புறப்பாய்ந்து மறுபுறம்போ யகன்மி ஞட்குத், தரும்பாயா சந்தனமா பாயசமா வேனும் வெறுத் ததுவு மன்றி, விரும்பாயா சந்தனமா வரவுமிலை யெனக்கதறி மெலிவ ளிற்குத், திரும்பாயா சந்தனமேற் சே ரயா வாண்டியப்ப செயபூ மானே. (௩௫)

கனகவனப் பரியகுடங் களைநிகருங் கனமுலைதாங் காது மாமோ, கனகவனப் பரிகலங்கை கலந்தறியாள் மயல் மிகுத்துக் கலங்கு வாள்கோ, கனகவனப் பரிதுறுவ தனம லர்ச்சி யகமலர்ச்சி காணச் சேர்வாய், கனகவனப் பரிமலியு மிளசைநக ராண்டியப்ப கருணை மாலே. (௩௬)

விஞ்சாற்றுக் கவினிலங்கும் பரங்கிரியைத் தொழு மடியே மிடியென் ரேது, நஞ்சாற்றுக் கவிசனங்கொ ளாத ருள்செ யாண்டியப்ப நண்பா கன்னற், செஞ்சாற்றுக் கவிர

முதுக் கிணையாகுங் கழுகுமலைச் செவ்வேள் கோவைக்,
கெஞ்சாற்றுக் கவியனுப்பி னேமதனை யுனதுதந்தை யென்
போர் பாலும், (௩௭)

இருமருப்பு முலையருக்கு வெகுவிருப்ப முறமணக்கு
மினிய தேன, மருமருப்பு வெங்கணையெய் மாரனென வந்
துதித்து வணங்கா ரென்னும், வருமருப்பு வாரிதிக்கப் புற
முறச்செய் திளசைநகர் வாழுந் திவ்ய, தருமருப்பு னிதயனரி
யாம் நமது செல்லச் சாமிவரோ தயவேள் பாலும். (௩௮)

காட்டியதிற் பிழைகளிருந் தாலுமுறத் திருத்திபிடக்
கனிவாச் சொல்வாய், நாட்டியமின் னரிலங்கு சிவகங்கைக்
கின்றுசென்று நாலு நாளில், ஈட்டியபொன் மலிமதுரை
யுற்றிடுவேன் பின்புவர வெழுது வேனற்,றூட்டிகவா னென்
னவிளங் கியபுகழாண் டியப்பசர சப்பூ மானே. (௩௯)

நீலக்கந் தரனருள்சே ராண்டியப்ப ரஞ்சிதமா னே
யன் றாதா, லேலக்கந் தரமமைத்தும் வந்திலன்றூர் தந்தி
லன்யா னென்செய் வேன்செவ், வேலக்கந் தரளமென வே
பொழியப் பொழியாது மின்னுரேவி, சாலக்கந் தாதியினந்
தாங்காளென் றெருமொழிபோய்ச் சாற்று விரே. (௪0)

கருப்பஞ்சா றுங்கசந்து குமட்டியிடு மரிவைமுனங்
காமப் பாவி, அருப்பஞ்சா றுங்காங்கொண் டெய்யவந்தான்

றய்யதிரி பாதும் பாட்டில், விருப்பஞ்சா றங்கவெங்க ளாண்டியப்பா நீவரவே வேண்டுங் காலு, மருப்பஞ்சா றங் கணமுன் வேளையுமி ராவதனல் வரமாட் டாளே. (௪௧)

பூச்சுமைதா னத்தனையுங் கொண்டபடக் குறிக்கனி யெப் போதுங் கொண்டாள், வச்சுமைதா னந்தருமம் புரி நகரு மேககரு மெழுமே காம, மூச்சுமைதா னத்தெருவி லேகிடந்தாள் வருவனென மொழிந்து வாயோர், பேச்சுமைதா னத்தருநே ருங்கரங்கொள் ஆண்டியப்ப பெருமைக் கோவே.

அரசுவசந் தானமருங் கிள்ளையெனப் பேசுமென தருமைப் பெண்ணுங், கரசுவசந் தானமட வாருமிலே வே ளும்விடுத் தகலா னன்றிப். பரசுவசந் தானயமாப் பாடிவிளை யாடிரசம் பணையும் வெள்கிப், பரசுவசந் தானதரு வாண்டி யப்பன் பாலுமுருள பாவை தானே. (௪௩)

சங்காகங் காரினமா வெனுங்கனக்குந் தளவளமைச் சந்தக்காரிக், கிங்காகங் காமனம்பா [illegible] யினதுதொடை யீந்து சேர்ந்தித், தங்காகங் கா [illegible] ரேகதறி யுண்ணு வொன்றோர் தசைசையை யூட்டுப். [illegible] காகுலமேசு கரவ துலா வாண்டியப்ப சுகித [illegible] (௪௪)

ப [illegible] பிறன்வி [illegible] மதப் பாவியா [illegible] பதம்டி [illegible] ளிப் பாயுமிலேப் பழமெ [illegible] பான்பது, [illegible] மைந்தமியடுத்

தாண்டுநிலைப் பறச்செய் தைவர், பதம்படிய மாகிசமஞ் செய் தவனை ராண்டியப்பா பாலிப் பாயே. (௪௫)

கட்டினமத் தனைப்பொருவே ளேவிரித்து வாரிமுனங் கடையப் பாம்பாற், கட்டினமத் தனையமுலை யரைப்புனை ராண் டியப்பாநாம் கடனா லேப,கட்டினமத் தனையவிடு கிட் டியென வட்டிவரக் கண்டே மைந்தில், கட்டிமைத் தனை குறுகுந் தோகைதந்தா யேன்மிகச்சங் கடங்கொள் ளோமே.

கண்டங் கண்ட முடியாத கனிவா சகத்திக் கருளு ணைமீக், கண்டங் கண்ட மாமதியின் கவிகைக் காமன் பணி யிலுனைக், கண்டங் கண்ட போலெனவே காறி யுமிழ்வாள் பகைவர்களைக், கண்டங் கண்ட மாக்கிடுமென் கனவாண் டியப்ப மாமணியே. (௪௭)

எழுந்தப் புணரி முழக்குமத னேவிற் கலங்கி விழிப் புனற, வழுந்தப் புணரி னாரியரே வருந்து றுவரென் றேமடு வில், விழுந்தப் புணரி யெனப்பதுங்கு மின்னாட் கின்னாட் கனிந்துமுலை,யழுந்தப் புணரி னியகவிதை யணியாண் டியப்ப மாமணியே. (௪௮)

இதுமா தருமா லெனவிதுவுக் கிரங்கி யுறங்கி டாது நினைப், புதுமா தருமா னிடவடிவம் பொருந்திற் றெனவே கொடுத்திடுகைப், பதுமா தருமா வென்னைவெறுப் பதுமா

கருணை யென்பளனை, பொதுமா தருமா வலைபொருந்தப் புணராண் டியப்ப மாமணியே. (சகூ)

கொடுக்குஞ் சாரதி யாகதுங் காவனு கூல வாண்டியப் பேந்த்ரா விஜயனே, அடுக்குஞ் சாரதி யாமுனைக் கண்டுமா லாகி நாடுவள் வாடுவள் பன்னகக், கடுக்குஞ் சாரதி கோவா வெனுமிடைக் கன்னி பாலுவுந் தின்றுதன் கைமிசை, உடுக் குஞ் சாரதி காரிதெவ் வோதுறா லுள்ள வித்தை யனைத்தும் புரிவையே. (ருo)

பெருவி ருந்தைய ருந்தனல் போலுங்கு பேரன் வாட்டநன் காமனை நீங்கியே, தெருவி ருந்தைய னேபர னேயெனத் தேங்கியேங்கிப் புலம்பிநைந் தன்னைகாள், வருவி ருந்தைப ருங்களை முன்னமிவ் வாறு கண்டிருந் தா ரோவென் றோர்வள்சூழ்,தருவி ருந்தையவாவொடு பேணிள சைக்கு ளாண்டியப் பேந்த்ரநீ சேர்வையே. (ருக)

மோகப் பாவிக்கு நானென்ன செய்குவேன் முற்று மேவினை யேவினன் சர்க்கரைப், பாகப் பாவிக்குமேயென்று வாடுமிப் பாவை மேலுன்ன வாவைச் செலுத்துவாய்,மாகப் பாவிக்கும் பூகத்தின் மேல்வளர் வண்மை சூழிள சைத்துரை மார்கள்கண்,ணாகப் பாவிக்கு மந்திரி தந்திரி யான வாண்டியப் பேந்திர சிங்கமே. (ருஉ)

எந்த வித்தை யனைத்துந் தெரிந்துரை யெங்கள் ஆண் டியப் பேந்திரன் பானித,முந்த வித்தை யனை நினைத் தேமிக

மோகமீறி விவாகமுமின்றிய, சந்த வித்தை யனைவொடு மேவினாள் சாமி நீயினிக் காமத் தழுவிலை, வந்த வித்தை யணையரு வந்திட வாழ்வி யென்றுரைப் பாய்பசுங் கிள்ளையே.

நித்த ராசனு மாரிசி யாமயல் நீங்கி னார்பர மெம்முழுந் தாளும்வன், னத்த ராசனு மன்பனை யாங்கனி நங்கைக் கெங்ஙனம் போமனை யேவெது, சுத்த ராசனு மானங்கண் டோமெனச் சொல்வ தென்னவர்க் கின்றோ விளைசையு, நித்த ராசனு மெச்சாண்டி யப்பனைச் சேர்வை நீயுங்கண் டாவிரு திண்ணமே. (௫௪)

பந்தங் கொண்டலை மேவப் பயந்திடும் பார மாமுலைக் கன்னிமை நீபல, வந்தங் கொண்டலை நேர்பகம் விங்கவோ வாது சேரக் கருக்கொண்ட தென்றெனு, தந்தங் கொண்டலை மேலடித் தாளிதற் கைய மில்லைவந் தேமணஞ் செய்கொடைச், சந்தங் கொண்டலை யொக்கக் கவிக்கருள் சாமி யாண்டியப் பேந்திர பூமனே. (௫௫)

புல்ல வாதுவ ராமித மூாயெனப் போந்து மாரனுங் கெஞ்சுவ தன்றிமுன், வெல்ல வாதுவ ராதுநிற் பானந்த வேளை தான்வசந் தாபர சென்னவுண், டல்ல வாதுவ ராகமதையுரைத் தானு மஞ்சவி செய்வனிக் கன்னியை, வல்ல வாதுவ ராபுரி காத்தவா வள்ள லாண்டியப் பாவந்து சேர்கையே. (௫௬)

நேத்தி ரங்களைக் கண்டிகழ் நீலமே சேரு மாதர்கள்
சூழிள வைக்கனோன், ருத்தி ரங்களைக் கண்டிலி தாய்த்தரு
மண்ணை லாண்டியப் பேந்திர நீயருள், பூத்தி ரங்களைக் கண்
டின கள்ளனூர் புத்தி ரன்பொரப் பெற்றவன் பிள்ளைசற்,
பாத்தி ரங்களைக் கண்டிவை சேரிகை பாடு வாள்நட மாடுவள்
கூடவே. (௫௭)

வாதி யானனங் காமனு மேபொர வந்த நாள்முத லுன்
றிரு நாமமே, மாதி யானதங் கைக்கிது பொய்யல மாதி
யாகந்த ருந்துரை யேபொரு, தூதி யானனந் தஞ்சொல்லு
வேனென்று தோன்றி டாதணை யேற்றணை வாய்தசப்,
பாதி யானனம் பெற்றவர்க் கன்புசெய் பால வாண்டியப்
பேந்திர சிங்கமே. (௫௮)

தருவாயி தாகரவா ரிதியாகு முன்சமுகந் தனிலெண்
ணுளாம், ஒருவாயி தாவுரைத்துச் சென்றபடி வந்திலனை
யுருத்து நீபோய், வருவாயி தாவெனவே சினம்புரியேல்
நானுமரு மகவா மைய்யா, தருவாயி தாதையிவர் தேவெ
னக்கோ ளாண்டியப்ப குணபூ மானே. (௫௯)

சந்தக்கந் தப்பாவின் றாமுணரேன் மணியேயென்
சாமியேயென், சொந்தக்கந் தப்பாவென் றெவர்களுஞ்சொல்
லாண்டியப்பசு முகற் காப்பாய், இந்தக்கந் தப்பாம லேற்றசிவு

னெடும்பரங் குன் றிருந்தோய் தூளாய்ச்,சிந்தக்கந் தப்பாதத்
தெற்றுமிப முலைக்குறமான் சேருங் கோவே, (௬௰)

அரும்புலவா விச்சுமக்த பேரையும்பா டித்திரியா தழைத்தே யன்பாய்ப்,பெரும்புலவா நமைப்பாடென் றிருநிதியுந் தந்ததன்றிப் பிரிய மாயா,வரும்புலவா வென்றழைக்கு மடந்தையர்வே ளாண்டிப்ப மாறன் முன்னோன், விரும்புலவாக் கிழிதரும துரைக்கழைத்தென் றனக்குமகிழ் மிகச்செய் தானே, (௬௧)

திலகநியா யந்துரைமா ராசபுரி யிளசையெனுஞ் செழு நல் லூருக்,கிலகநியா சத்தொடையான் மந்திரிபோல் வந்து இத்தெவ் வியலுந் தேர்ந்து, வலகநியா னவரைமயக் காண்டியப்ப பூமனைய மானீ யென்னப், பலகநியார் வத்தொடுபெற் றுதவியெனக் கின்பரசம் பாலித் தானே. (௬௨)

நம்பரத்தை யரைக்கணையா லெய்தவனூற் சேர்கொடிக்கிந் நாட்டாய் மாரே, வம்பரத்தை யரைக்கவழித் திடக் கரைக்க நினைப்பர்பல வாறு நித்த, மும்பரத்தை யரைக் கணைக்கி லாதுபுணர்ந் திதைவெறுத்தல் முறையோ சேர் பொன், னம்பரத்தை யரைக்கணியாக் கவிஞர்களுக் கருளாண்டி யப்ப மாவே. (௬௩)

கரையுங் கடவா துலவுமளக் கரையு முரச மாக்குமனங், கரையு நிரையுந் திகழுமருங் கரையு நெருக்கி யணைகுவன சாத்; கரையுங் கனியுஞ் சினியுமே கரையும் படிதோத் திர மென்முரு, கரையும் பரையும் பகிர்ந்திடுதே கரையும் புரியுந் தமிழ் மாரன்; வரையுங் கொடையாய்க் கொண்டுமிசை வரையுந் திருவா யூதியுமை, வரையும் புரந்து வருமாத வரையு நிகராண்டிப் பஞுமே; வரையு மயக்கு மெழுந்தாணி வரையும் படித்தனனினித்து, வரையுஞ் சலியா தெழுகோடி வரையுங் கவிக ளெழுதுவனே. (கச)

தனிக்கவிகள் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

எறிபத்தநாயனார்

சரித்திரக் கீர்த்தனை.

இஃது

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி மகாவித்வான்

நா. கதிரைவேற் பிள்ளையவர்கள்

விருப்பத்திற்கிணங்க

கருவூரிலிருக்கும்

கோயம்பள்ளி சுப்பிரமணியய்யர் குமாரர்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ வெங்கடசுப்பையரவர்கள்

இயற்றியதை

கருவூர் சைவமதபரிபாலன திருஞானசம்பந்த நிலையம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ கந்தசாமித்தம்பிரான் சுவாமிகளவர்களால்

கருவூர் "விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையிற்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923.

சாத்துக்கவிகள்.

இஃது
கோயமுத்தூர் வித்வான்
கந்தசாமி முதலியாரவர்கள் குமாரர் வக்கீல்
மகா-ா-ா-ஸ்ரீ
C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார் B. A.,
அவர்களாலியற்றிய
அறுசீர்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிவனடியார்க் கிடர்செய்வார் தமைத்தடிந்த வெறிபத்தர்
செய்ய காதை,
யுவகைதருங் கீர்த்தனமா யுரைத்தழியாப் புகழ்பெற்று
றுணருங் கீர்த்தித்,
தவநிறையுங் கருவூர்வாழ் மாமறையோன் செவிக்கினிமை
தகவாச் செய்தான்
கவனமுறு வேங்கடசுப் பையரெனும் பெயரோங்கு
கவிவல்லோனே.

காங்கயம் அஷ்டாவதானம் V. சேஷாசல நாயுடு
அவர்கள் இயற்றியது.
விருத்தம்.

சங்கீத சாகித்யத் துறையுணர்வோன் கண்ணப்பர்
சரிதந்தன்னை
அங்கீதத் தாலுரைத்த வருட்பிரகாசப்புலவ
[illegible]ரர் யாரும்

இங்கீதல்லாதுபதி யேதுநமக் கெனுங்கருவை
யிசைநது வாழ்வு
தங்கித லிணைகரத்தான் மறையவர் குலோத்துங்கன்
சத்ய வாக்யன் (1)
புங்கமிகு கவுண்டினிய கோத்திரச் சுப்பிரமணிய
புனிதன் செல்வன்
தங்கு மெங்கள் வேங்கிடசுப்புப் பேர்கொள் தமிழ்ச்சிங்கம்
தகவிணுய்ந்து
பங்கமிலாத் திருத்தொண்டர் புராண சரிதத்திலெறி
பத்தர் சீர்த்தி
பொங்குமியலிசையாகப் புனைந்துரைத்தான் செவிக்கமுதாய்ப்
புகல்வதாமே. (2)

தரங்கம்பாடியைச்சார்ந்த பிறையாறு மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
நா. பெ. இராமச்சந்திரநாயுடு அவர்கள் இயற்றியது
அறுசீர்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நத்தாருங் கடற்புவியி லெறிபத்தர் சரிதையை நாமகளுங் கான
வித்தாரு நாரதனும் வாணனுஞ்சே டனுங்கூடி வியக்கச் செய்தான்
சத்தாருங் கீர்த்தனையா மறையவர்தங் குலக்கருவைத் தலத்துவாழுங்
கொத்தாருமணியுரத்து வேங்கிடசுப்பையனெனுங் குணவான்மாதோ

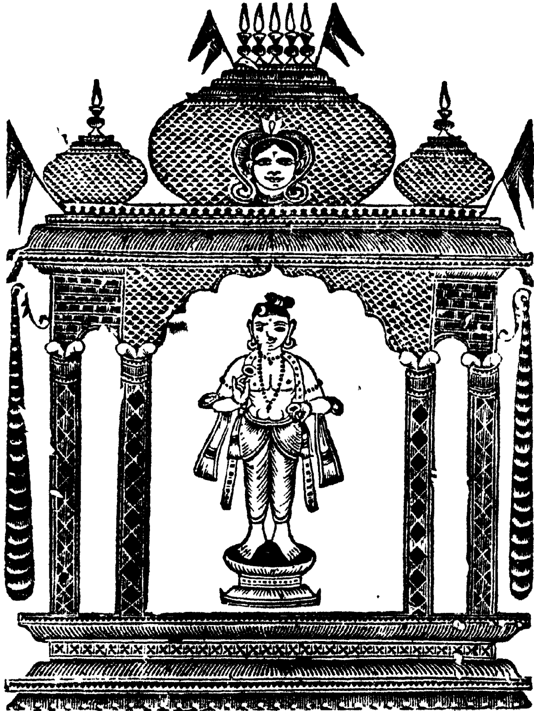
வீரராகூிமங்கலம் மகாவித்வான்
மகா ள-ஸ்ரீ கந்தசாமிக்கவிராயர் அவர்கள் மாணாக்கர்
குறிச்சி கம்பளியம்பட்டி
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ முத்துசாமிக்கவுண்டரவர்களியற்றியது.
அறுசீர்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

மருவூர்தா மரையிறையு மாதவனுந்
தேடரிய மங்கைபாக
மருவூர்நன் னரையிறையு மனமுருகு
மெறிபத்தர் மருவுங்காதை
கருவூர்செம் மறையுணரும் வேங்கடசுப் பையனெனுங்
கனவான் சென்மக்
கருவூர்ச்சென் னெறிமறியக் காசினியிற்
கீதமதாய்க் கழறினனே.

திருநெல்வேலி ஜில்லா சிவகங்கை சமஸ்தானம்
இராயகிரி
மகா-ள-ஸ்ரீ அருணசலக் கவிராயரவர்களியற்றியது.
அறுசீர்கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

ஈரெட்டுக் கலைமதிபோ னிலகுமுக வசிகரமு
மிறுகக் கட்டும்
வாரெட்டுங் கனதனத்தாண் மருவுமிடப் பாகனுமே
மயங்கச் செய்தான்
காரெட்டுங் கருணையெறி பத்தர்புகழ் கீதமதாய்க்
கருவூர் வாழும்
பாரெட்டுத் திசைபரவும் வேங்கடசுப் பையனெனும்
பாவலோனே.

ஸ்ரீ திருஞானசம்பந்தர்.

உ

முகவுரை.

ஐயன்மீர் யான் கல்லாதானாயினும் கசடறக் கற்ற செந் நாப்புலவர் பல்லோரது நட்பினானும் அன்னவரது கல்வி கேள்வியின் மிகுதியாலும், ஆன்ம கோடிகளைக்காக்கும் ஆதிநாதனது பேரருளினானும், ஒழிவுறுங் காலங்களிற் சிவனடியார்களது சரிதங்களிற் சில கீர்த்தனங் கூறியும், சிவபெருமான்மீது பதங்கள் பாடியும் வருமென்னை யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி மகாவித்வான் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் மேற்கூறியகீர்த்தனங்களைக்கேட்டுவந்து தம்மூர்உபய கதிர்காமத் தல புராணத்தைக் கீர்த்தனங் கூறும்படி கேட்டவண்ணங்கூறி முடித்துக் கொடுத்த பின்னர் இத்திருத்தொண்டர் புராணத்தையுங் கீர்த்தனங் கூறவேண்டுமென வற்புறுத்தினமையின் அவரது திருவாக்கைச் சிரமேற்கொடு இவ்வெறிபத்தநாயனாரது திவ்விய சரிதங் கீர்த்தனமாய்கூறி முடித்துக்கொடுக்கலாயினேன்

எனினும், கல்லாதாருரைக்குங் கவிதையிற் சொற் குற்றம் பொருட் குற்றமுண்டாவ தியற்கை யென்பதனை ஆன்றோரிகழாது ஆதரிப்ப தன்னவர் பெருமைக்கோரணிகலமாக் கொண்டெழுகுதலினால் யானுமக்கல்லாதாரி லொருவனாதலி னெனது கவிதையிலுறுங் குற்றங்களனைத்தினையும் பொறுத்தாதரித்தற்கா யிங்ஙனம் வந்தனம் தந்தனன்.

இப்படிக்கு,

சு. வே.

உ

திருஞானசம்மந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்கருவூர்த் திருவானிலைத் தேவாரப்பதிகம்

பண்—இத்தளம்

தொண்டெலாமலர் தூவி யேத்தநஞ் - சுண்ட லாருயி ராய தன்மையர்
கண்டனார்கருவூரு ளானிலை - யண்டனாரு ளீயு மன்பரே.
நீதியார்நினைந்தாய நான்மறை யோதி யாரொடுங் கூடவார்குழைக்
காதினார்கரு வூருளானிலை - யாதி யாரடி யார்த மன்பரே.
விண்ணுலாமதி சூடி வேதமே - பண்ணுளார்பர மாய பண்பினர்
கண்ணுளார் கருவூருளானிலை - யண்ணலா ரடியார்க்கு நல்லரே
முடியர் மும்மத யானை யீருரி - பொடியர் பூங்கணைவேளைச் செற்றவர்
கடியுளார் கருவூரு ளானிலை - யடிகள் யாவையு மாய வீசரே.
பங்கயம்மலர்ப் பாதர் பாதியோர் - மங்கையர்மணிநீல கண்டர்வான்
கங்கையார் கருவூருளானிலை - யங்கை யாடவாத் தெம்மண்ணலே.
தேவர் திங்களும் பாம்புஞ்சென்னியின் - மேவர் மும்மதி லெய்த
காவலர் கருவூரு ளானிலை-மூவராகிய மொய்ம்ப ரல்லரே. [வில்லியர்
பண்ணினார்படியேற்றர் நீற்றர்மெய்ப் பெண்ணினார்பிறை தாங்கு நெற்
கண்ணினார் கருவூரு ளானிலை-நண்ணினார்நமை யாளு நாதரே [றியார்
கடுத்தவாளரக்கன் கயிலையை - யெடுத்த வன்றலை தோளுந் தாளினு
லடர்த்தவன் கருவூரு ளானிலை-கொடுத்தவன்னருள் கூத்த னல்லனே
உழுது மாநிலத் தேன மாகிமா- லொழுது மாமல ரோனுங் காண்கிலர்
கழுதினான் கருவூரு ளானிலை - முழுது மாகிய மூர்த்திபாதமே
புத்தர் புன்சமணாதர் பொய்யுரைப்- பித்தர் பேசிய பேச்சை விட்டு
பத்தர்சேர் கருவூரு ளானிலை-யத்தர் பாதமடைந்து வாழ்மினே[மெய்ப்
கந்தமார் பொழிற் காழி ஞானசம் - பந்தன் சேர்கருவூரு ளானிலை
எந்தையைச் சொன்ன பத்தும் வல்லவர் - சிந்தையிற் றுயராய தீர்வரே

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

எறிபத்த நாயனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.

விநாயகர் துதி.

(இசைநடைக் கண்ணி)

திருவாநிலையுறு பசுபதி தேவன்றிருவடிசேர்
பெருவாளெறிபத்தர் சரிதையைப் பேசுவதற்கே.
குருவாகிய நால்வாயொற்றைக் கொம்பானையின் முகத்தோன்
இருமாமரை மலர்த்தாளிணை யேத்திப்பணிவேனே.

கீர்த்தனம்.

இராகம்-நாட்டை, தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

விநாயகா சரணம் கஜானன

அநுபல்லவி.

அநாதரக்ஷக ஆபத்பாந்தவ
அருணகோடிதேஜோன்மய சின்மய (விநா)

சரணம்.

மூலாதாரமூஷிகவாகன மோதகப்பிரியநாதா
நாலாகியமறை போற்றிய பாதா
நற்கருவூரா நிலை வந்தசுந்தர (விநா)

கலைமகள் துதி.

(இ - ந - க)

பங்கேருகன் மனையாள் வெளைப்பணியாள் வெள்ளையுடையாள்
செங்காந்தளினிறச் சேவடி சென்னிக்கணிவேனே.

கீர்த்தனம்

இ-ம் சுருட்டி, தாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

கலைவாணீபுனதிணைமலர்க் கழல்வணங்கினேன்

அநுபல்லவி.

சலியாதேபாடுந்திறமை தர்னெனக்களிப்பாயே
வெள்ளைக் (கலை)

சரணம்.

உள்ளத்தைக்கொண்டுண்டுறங்கி ஓங்காரப் பிரணவத்தின்
வள்ளலென்னும் பசுபதியை மனநினையாதிருந்தேகன்
கள்ளனென்றுகைவிடாது காப்பாயருள் பூப்பாய்
வெள்ளையாடைபுனையுந்தாயே வேண்டியவரந்தருவாயே.(கலை)

நால்வர் துதி.

(இ - ந - க.)

சீகாழியன் வாகீசன் மெய்திகழ் சுந்தரன்முதலாம்
பாகார்மொழிதிருத் தொண்டர்கள் பதமென்றலைக்கணியே

கீர்த்தனம்.

இ-ம் சங்கராபரணம், தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

நால்வர்பதமலரே யெந்நாளும் துதிப்பீரே

அநுபல்லவி.

மால்வராது மதர்வேல்விழி மாதர்மையல்புகுத்திடாது
காலும்வெஞ்சமக்கடவுள்பாசம் கட்டிடாது முட்டிடாது. (நா)

சரணம்.

இருவினைவாராமலோட்டும் ஈசனன்புமனகாட்டும்
பரிவோடு முத்திவழிகாட்டும் பசுபதிமலரடியிற் கூட்டும். (நா)

சபாபதி துதி.

(இ - ந - க.)

அலகைக்கொண வுந்தூக்கிய வானந்த நடேசன்
இலகுந்திரு மலர்ப்பாதங்க ளேத்தாதவ ரெவரே.

கீர்த்தனம்.

இ-ம் இந்துஸ்தானி, தாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

சபாபதியே சகதலாதிபதியே

அநுபல்லவி

கபாலைய்ய க்ருபாநிதியே காக்கக்கடனே யெந்தாயே (சபா)

சரணம்.

அம்பலத்தாடிய பாதம் பணியா நாயினேன்
உம்பரும்புகழுன் பெருமை யோதிடாத வாயினேன்
சம்பரனைச் செற்றவனைத் தடித்தவனே பெருந்தவனே
நம்பினேனுன் பாதமலரை நற்கருளூர் வாழ்பவனே (சபா)

முருகர் துதி.

(இ. ந. க.)

மஞ்சேயெனுங்குழலாள் வள்ளிமகிழ்நன் அரிமருகன்
செஞ்சேவடிகளை நாளுமென் சிரத்தே யணிவேனே

கீர்த்தனம்.

இ-ம் காம்போதி, தாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

ஆறுமுகா பன்னிரு கையா

அநுபல்லவி.

சூரனைந்தடிந்த சுந்தரமெய்யா

சரணம்.

காளையேறுங் கண்ணுதற்குப் பாலனே கன்னிவள்ளிக்குத்
தோளணையுஞ் சோதியே துய்யகருவூர் வாசியே. (ஆறு)

அலங்காரவல்லி சவுந்தரநாயகி துதி.

(இ. ந. க.)

அழகென்ப தோருருவாகிய வம்மானிருதாளும்
புழுகுங்கமழலங் காரியின் பொற்றுமரைத் தாளும்
வழுவின்றி யென்னாளுஞ்சிர மணிவோர்க்கிரு வினைதான்
வருமென்று சொல்வாரும் மிந்த மகிமீதினி லுளரோ.

கீர்த்தனம்.

இ-ம் கல்யாணி, தாளம் சாப்பு.

பல்லவி.

நம்பினேனே யேழைநானே வுங்கள்சீரடி

அநுபல்லவி.

தும்புருநாரதாதியர் போற்றும்
சுந்தரியலங்காரவல்லி யுங்கள்பாதம் (நம்)

சரணம்.

பாடத்தெரிந்தவனோ பகவதி யுங்களைக்கொண்
டாடத்தெரிந்தவனோ அருமறை முடிவினில்
தேடத்தெரிந்திடாத திகழொளிகாண் நிதம்
நாடித்திரியுமெனை நாடிவரந்தர. (நம்)

திருநந்திதேவர் துதி.

(இ. ந. க.)

மழுவேந்திய வானோன்பதம் மாறாது சுமக்கும்
வழுவாதவெள் ளேற்றின்பத மலர்கண்மற வேனே.

கீர்த்தனம்.

இ-ம் கேதாரகௌளம் தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

வந்தித்தே னந்திதேவா வுன்பதமலரை

அநுபல்லவி.

சிந்தித்தேன் பந்தவினை தீர்ப்பாய்
காப்பாய் செழுஞ்சுடரே (வந்)

சரணம்.

ஆரணனீ நாரணனீ யாநிலையீசற் கானவனீ
பூரணனீ பூசுரனீ புகலுங்கருவூர் வாசனுனீ. (வந்)

தலமகிமை.

(இ. ந. க.)

கொங்கேழ் சிவதலஞ் சொல்பவர் குறிப்பார்முதற் கருவூர்
எங்கோன் பசுபதி வாழ்ந்திடும் இவ்வாநிலைதனையே.
பங்கேருகன் முதலாயினர் பணியுந்தலமெனலால்
எங்கும்புகழ்தல மற்றைய தெதுவென்று சொல்வேனே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், பியாக்கடை. தாளம், சாப்பு.

பல்லவி.

ஆநிலைத்தலம்போலே யிந்த அகிலத்திலுண்டோமேலே.

அநுபல்லவி.

மாநிலம் புகழ்ந்தேத்துந் தலம்
மறையவர்தினம் வாழ்த்துந் தலம்
வானுறைபவர் வணங்குந் தலம்
மறை[illegible]வினில் வயங்குந் தலம் (ஆநி)

சரணம்.

ஒருதரங் கருவூரென்பவர்க் குற்றிடாது பாசபந்தம்
இருவினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு மேற்றதேவர்க்குஞ் சொந்தம்
வரும்வரும் யுகங்களிலழியா வாழ்வுடையது மாண்புடையது
நிரதமும் சிவசாம்பிராஜ்ஜியம் நேர்ந்தளிப்பது சார்ந்திருப்பது()

மூர்த்தி விசேடம்.

(இ. ந. க.)

இடர்தீர்ப்பவனடியார்களுந் கெம்மான் சிவ பெம்மான்
விடையான்புலி யுடையாஎ்பெரு வினையேற்கரு ளுடையான்
மடைவாய்வருகடலோவெனவருநறைமலர்த்தொடையான்
சுடர்ம[illegible]ணிமுடியானன்பர் தொழுதேத்துஞ்சேவடியான்
வாளுடை[illegible] மண்ணுடரும் மகிழ்ந்தே யனுதினமும்
தாளுடுமாநிலமூர்த்தியின் சரிமூர்த்தியெங்குலமே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், காம்போதி. தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

பசுபதி மூர்த்திபோலப் பாரினிலொருமூர்த்தி
படைத்ததோ விந்தக்கீர்த்தி.

அநுபல்லவி.

சசிதரமூர்த்தியவர் சங்காரமூர்த்தியவர்
விசிகந்தொடுக்க மகமேருவளைத்தவர். (பசு)

சரணம்.

ஆதியாய் நடுவுமாய் முடிவுமாயிருப்பவர்
அண்டகோடிகளெல்லாம் அன்னையாய்ப்படைப்
சோதியாய் விளங்கிடும் தூய்யவர்மெய்யவர் [பவர்
சொல்லுங்கருவூராநிலை நிலைக்[illegible]ருப்பவர். (பசு)

தீர்த்தவிசேடம்.

(இ. ந. க.)

மேனாடிழிவருகங்கையின் மேம்பட்டிடப்புனிதம்
தானேசெயும் பலதீர்த்தமத் தலத்தன்றியெங்குளதே.

அவையடக்கம்.

(இ. ந, க.)

பூமேலவன் படைப்புக்கெதிர் புகல்கின்ற குலாலன்
தாமேபடைத்திடும் பெறியது சாராததுபோலே.
வானேயெனுந்தமிழின் கடல் மகிழ்ந்துண்டவர்களின் முன்
நானேசொலப் புகுந்தேனிதை நன்றென்றுகொள்வாரோ

கீர்த்தனம்.

இராகம், கானடா. தாளம், சாப்பு.

பல்லவி.

பொறுப்பீரே யென்பிழையை
புலவரெனும் பெரியவரே.

அநுபல்லவி.

மறுப்பீரோ உங்கள்சிறு மைந்தர்சொலு
மழலைச்சொல்லை (பொறு)

சரணங்கள்.

ஏடறியேன் எழுத்தறியேன் இலக்கணவிலக்கிய மறியேன்
பாடும்வழிபகர்ந்தறியேன் பதமறியேன் விதமறியேன். (பொ)
கற்காதானாயினும்யான் கருவூராநிலையீசன்
பொற்பாதமடைந்ததொண்டர் பூஞ்சரிதம்புகலலுற்றேன் ()

நாட்டுச்சிறப்பு.

(இ. ந. க.)

வேறு.

மாதந்தோறும்மும்மாரி வழங்கும் விளைவோபெருவாரி
காதும்வறுமையை யறியாதே களிக்குங்கொங்கெனும் வளநாடே

கீர்த்தனம்.

இராகம், தோடி. தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

எங்குநாடினுமிந்தக் கொங்குநாடுபோலவளம்
தங்குநாடு கண்டபேருண்டோ.

அநுபல்லவி.

அங்கநாடுவங்கநாடு அந்தமாங்கலிங்கநாடு
துங்கநாடு தங்கநாடு சோழசேர பாண்டிநாடு. (எங்)

சரணங்கள்.

விளைவிற்குறை யில்லாநாடு வேண்டியபொருள் கிடைக்குநாடு
தளைவிற்சிறந்து விளங்குநாடு சத்தியந் தப்பாதநாடு. (எங்கு)
கொலைகளவுபொய் யில்லாநாடு கூரறிவோ ருறைபுநாடு
கலகமின்றி வபங்குநாடு கருணைமாரி பொழியுநாடு. (எங்கு)

நகரச்சிறப்பு.

(இ. ந. க.)

அந்நாட்டிற் கொருதிலகம்போல் ஆநிலையென்னுங் கருவூராய்
மன்னும்நகரத்தின்வளமை மகிழவுரைத்தற்கென்வசமோ

கீர்த்தனம்.

இராகம், அடாணா. தாளம், ரூபகம்.

பல்லவி.

கரூர் நகர்போலே இந்தக் காசினியிலுண்டோ மேலே

அநுபல்லவி.

பெரும்பேறுள தானதினாலே
பேசப்புகுந்தனன் மாசற்றொருக்காலே. (கரு)

சரணம்.

வானமளாவும்கோபுரங்கள் மேருமாமலை யன்னகொத்தளங்கள்
பானத்தும்வெண்சுவர்த்தலங்கள் விரிபாதலஞ்சேரகழ்க்குழிகள்
பூநக்தும்கோயில்கள் பொன்னத்தும் வாயில்கள்
போசனச்சாலைகள் வாசனச்சோலைகள்
வானத்துறுதவளங்கள் நிறைந்து வயங்கும்பெருநகர்
எங்கும் புகழ்நகர். (கரு)

மன்னுமறையவர்தெருக்கள் பல மன்னருறைகின்ற
தெருக்கள்
துன்னும்பூவைசியர் தெருக்கள் மற்றும் சொல்லும்
வருணத்தார் தெருக்கள்
அன்னநடை மின்னரசியர் தெருக்கள் அல்குல்
விற்கும்பொன்னனையவர் தெருக்கள்
இன்னம்சொலப்புகின் எத்தனை தெருக்கள்
எண்ணிக்கைசொல்பவர் மண்ணுக்குள்ளேயெவர்.

சங்கரவென்பவர் பலபேர் சிவ சம்போவென்
றார்ப்பவர் பலபேர்
திங்கள்சூடியெனப் பலபேர் துதி செய்துமகிழ்பவர்
பலபேர்
செங்கையின்மான் மழுவுந்தரித்தோய் எனச்
செப்பித்துதிப்பதில் முற்படுவார்பலர்
அங்கயற்கண்ணி யலங்காரவல்லியோ
டாடும்பரனே யென்றாடிடுவார்பலர். (கரு)

(இ. ந. க.)

அக்கோலக்கைலைக்கோவே இக்கோவென்றார்ப்பதுபோல்
அக்கோவென்று குயிற்கூடி மிக்கானந்தமுறக்கூவும்
மாஞ்சோலையும்வளர் பூஞ்சோலை மகரந்தம்பரவுஞ்சோலை
தேஞ்சோலையும் தென்னஞ்சோலை திகழுந்தீங்கமுகஞ்சோலை
முப்போகம்விளையும் செந்நெல் மூரித்தண்டேந்திய க்கன்னல்
எப்பாரும் புகழுங்கருவூர் எழினகர்தன்னி லிருப்பவரில்
ஈயாதவரே யிலையென்றால் இல்லாதவரெவரென்றிடுவேன்
செய்யாதவரிலை சிவனடிமை சேராதவரிலை யவனடியை.

வேறு.

அரசியல்.

இம்மாண்புடை யெங்கோன் பசுபதிவாழ் கருவூரைச்
செம்மாண்பொடு செங்கோல் செலுத்திடுவான் புகழ்ச்சோழன்
கைம்மா வுரிபோர்த்தான் கழல்கணமாயினு மறவான் [ன்
செய்மாண் புளதொண்டர்களிற் சிறந்தோன் மிகத்தெளிந்தோ
உறையூருரைபவன் பற்றலர்க்கொரு கோளரியனையான்
குறைவில் நிதியுடையான் தயையுடையான் தருகொடையான்
குடநாட்டவர் கொணருந் திறைகொளவேண்டியே கருவூர்
தடமா நகர்வந்தான் பெருந்தானை புடைசூழ
நதிவேணியின் பிறைசூடிய நாதன் பசுபதிவாழ்
புதுவாலயம் புகுந்தான் சரண்புரிந்தான் இலம்புகுந்தான்
மனுநீதியின்படியே முறை பிறழாதுதன் வளநா
டனைவோர்களும் புகழும்படி யரசாண்டிடுநாளில்.

சரிதை.

கீர்த்தனம்.

இராகம், கேதாரகௌளம். தாளம், சாப்பு.

பல்லவி.

எறிபத்தரென்றொரு பெரியவர் இருந்தார் கருவூரில்

அநுபல்லவி.

கறைபற்றிய சண்டற்கடியவர்கட் கிடர்புரிவோர்
முறைதப்பிய ரெனவேயவர் முடிவீழ்த்திடும் வடிவாளினர் (எ)

சரணம்.

அறம்பிறழாதவர் பசுபதி யடிமலர்களை நிதமும்
குறைவின்றியே மனக்கோயிலிற் குடிவைத்தவர் சகமும்
நிறைமும்மலப் பெருவாரிதி நில்லாதவர் பரத்தின்
கரைகண்டவர் கறைகண்டனின் கழல்கண்டவர்க் கருந்
தொண்டவர். (எறி)

(இ. ந. க.)

சொல்லரிதாஞ் சிவபத்தருளே தூய்யவர்மெய்யவர் பொய்யு
நல்லவராமெறி பத்தருறை நன்னகர்கரு வூராநிலையில் [றையா
மாமறையவர் குலத்தினிலுதித்தோன் மறைநான்கும் மாசறப்
[படித்தோன்
சாமமறைப்பண்பாடுவதில் தக்கோன் தக்கோன் மிக்கோனே
ஆகியமாதவன் சிவகாமியாண்டா ரென்றிடு மந்தணனே
போகியு மயனரிமுதலோரும் புகழுஞ் சைவத்தவமுநியோன்.

கீர்த்தனம்.

இராகம் தோடி, தாளம், சாப்பு.

பல்லவி.

சிவகாமியாண்டாரெனச் செப்புமொருவ ரிருந்தார்.

அநுபல்லவி.

பவசாகரங் கடந்தவரவர்
பசுபதிமலரடி நினைந்தவர். (சிவ)

சரணம்.

மாசிலாதமனத்தவர் மெய்யில் மருவுவெண்ணீ றிடுத்தவர்
ஏசிலாத வக்கமாலை யெத்தனையோ தரித்தவர்
பூசனைக்காமலர் பறிக்கும் பூங்குடலைகை பிடித்தவர்
தேசுலாஞ்சடலத்தவர் நாளுஞ் செப்பும்பெரும்புகழ் மிக்கப்
[படைத்தவர். (சிவ)

விருத்தம்.

நாதமடுக்கும் கடற்பள்ளி நளினமலரோன் முதலாய
வாதமடக்கித் தவம்புரியு மண்ணோர் விண்ணோர்நிதம்பணியும்
போதமடுக்கு மாநிலைவாழ் புலவராற்றுச் செஞ்சடையோன்
பாதமலர்க்குப் பூமாலை பரிவிற்சூடும் பெரியோனே.

(இ. ந. க.)

ஆறேறுஞ் சடைமுடியானுர் அழலேறும் முக்கட்பானுர்
நீறேறுந் திருமேனியனுர் நெடுமால் விடையேறுஞ்சிவனுர்.

பொற்பாதங்களிற் பூந்தொடையல் புரிந்தணிவிக்கிடவைகறை
அற்புதவிற்பனர் சிவகாமியாண்டா ரெழுவார்நாடோறும் [யில்
சூதநதிப் படித்துறையேகிச் சொல்லுமுறைப்படியே மூழ்கி
ஆதபனொளி திகழ் சிவகாமி யாண்டார் திருவெண்ணீறணிந்து
காலைக்கட னங்கனமுடித்து கடிகமழ் பூங்குடலைகள் துடைத்து
கோலைநுழைத்துத்தோளெடுத்து குறித்திடுநந்தனவனமடுத்து

புட்பவிதி. கீர்த்தனம்.

இராகம், தேசிகதோடி. தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

பூசனைக்காகாமலரே புகலக்கேண்மினே.

அநுபல்லவி.

நாசியினுன் மூகந்தமலர் நள்ளிருளிற் பறித்தமலர்
நவிலுமெச்சில் தெரித்தமலர் நடக்குங்காலில் மிதித்தமலர்.

சரணங்கள்.

மழுவுடையான்றனக்கென்றே வைத்தநந்தவனத்துமலர்
மாண்புறுமுத்தமமலராம் வனத்துமாமலர்
பழித்திடுமத்திமமலராம் பாரிலுள்ளோர்தமக்குமலர்
பரிந்தணியவளர்த்தமலர் பகரிலதமமானமலர். (பூச)

எருக்கிலையாமணக்கிலையிலெடுத்தமலர் வெடித்தமலர்
எச்சம்பட்டமலர் சிலந்தியேறிச் சென்றமலர்கள்
முறுக்குளதாயினும்புடவை முடிந்தமலர் விழுந்தமலர்
முகிழ்த்திக்காம் பொதித்தமலர்மூழ்க நீரிலாழ்த்தியமலர் ()
உடல்கழுவாதெடுத்தமலர் உதிர்ந்தமலர் சிதைந்தமலர்
ஓங்குமருப்பிலெடுத்துபூத்து ஒளிகொண்மாமலர்
மடலவிழ்ந்துதேன்பருக வண்டுகிண்டிவந்தமலர்
வைத்துதலையிலெடுத்தமலர் மாசுறும்புழுக்கடித்தமலர் (பூச)

விருத்தம்.

இக்காலத்திம்மலரென் றியம்புகின்ற புட்பவிதியினிதறிந்தோர் அக்காலத்தம்மமரல்லா தெடுப்பரோ யானே ஙறைதல்வேண்டும் - செக்கோலச் சடையார்க்கு மம்மையர்க்கும் விநாயகர்க்குஞ் சிரமாறுள்ள - வக்கோல வறுமுகர்க்கு மற்றை மற்றைத் தேவருக்கு மலர்கொய்தாரே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், இந்துஸ்தானி காப்பி. தாளம், சாப்பு.

பல்லவி

அலர்பறித்தார் சிவகாமி யாண்டாரெனும் பெரியவரே.

அநுபல்லவி.

மலர்பறித்தார் பசுபதீசர் வனசமலரடியிற் சேர்க்க (அல)

சரணம்.

செங்கதிரோனெழுவதன்முன் செவ்வரிமதுநுகர்வதன்முன்
பங்கமிலா மற்றையோர் மலர்பறிப்பதற்குப் புறப்படுமுன் ()
துப்பமலிருமல் கொட்டாவி சோர்வுகாட்டு கெட்டுயிர்ப்பு
அம்மலர்களிற் படாது அடக்கிவாயைத்துணியிற்கட்டி ()

(இ. ந. க.)

பறிக்கும்பறிக்கும் பன்மலர்கள் பரிவுடனேபெருங்குடலைகளில்
நிறைத்துநிறைத்தா நிலைகோயில் நேர்வாரோரிடத் தேயிடு
[வார்

மாசுறுமாமலர்களைநீக்கி மற்றுளமலர்களையேதேக்கி
தேசுறுமன்பெனும் பூக்கொய்து திகழ்மனமெனுநாரிற்
[கோத்து

தொடுப்பவர்போலக்கரமலரால் தொட்டுவகிர்ந்தநாரதனால்
தொடுப்பாரிண்டை தொடையலெனச் சொல்லும்பலபல
[வகைசெய்து

அறுகாலப்பூசனைகட்கும் ஆநிலைநாதற்கேயேற்கும்
சிறுகால்வண்டியிருந்தொடையல் செய்துகொடுத்தேவரு
[நாளில்

மாநிலமெல்லாம் கொண்டாடி மகிழ்நவராத்திரி யெனுந்திருநா
தானதுவந்திடப்புகழ்ச்சோழன் தன்னை காலங்கரித்தனரே. [ள்

கீர்த்தனம்.

இராகம், சஹானா. தாளம், சாப்பு.

பல்லவி.

பட்டணம் சிங்காரஞ் செய்தாரே திருவாரிலை

அநுபல்லவி.

அட்டதிக்கெலாமிவன்புகழ்பாட அந்தரத்தவர்வியந்துகொண்டாட
அட்டலக்குமிகளும்நடமாட ஆரிலைநாதனருளதுநீட [டாட

சரணம்.

மகரதோரணங்கள் நிறைநிறைகாட்டி
வாழைகமுகுகன்னல் வாயிலில்நாட்டி
சகமகிழும்புலிக் கொடிகளைநீட்டி
தமனியமேயென ஓவியந்தீட்டி (பட்)

(இ. ந. க.)

அவ்விந்திரன் நகரோ மலரமரந்தணனகரோ
மைவந்திடுதிருமேனியன் வாழ்கின்ற நன்னகரோ.

கைமேலொரு மானேந்திய கறைகண்டனன்னகரோ
எம்மானுடனேநட்டவனிருக்கின்றபொன்னகரோ.

என்றென்றுஅறு வுலகங்களு மெழில்கண்டுகொண்டாட
நன்றென்றியதிருவாரிலை நகரான்புகழ்ச்சோழன்

அகிலம்புகழ் நவராத்திரியா மொவ்வொருநாளும்
மிகவும்புகழ்பெற வைபவம் விளைவித்திடுநாளில்.

நவமித்தினமே யெய்திட நகரத்தவ ரெல்லாம்
பவனித்தெரு வழிவந்தனர் பலபல்லியமொலிக்க

ஷை வேறு.

பட்டத் தூற்றமதக்களிறைப்பாகர்கொணர்ந்தாம்பிரநதியில்
விட்டுத் தூப்புறவேகழுவி விதவித மாயலங்கரித்து
பக்கத்திருவர்நின்றுவரப் பாகரிலிருவர் மேற்கொள்ள
மிக்கப்பெருமைம் மலைபோலே வீதியினிற்புறப்பட்டதுவே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், கல்யாணி. தாளம், சாப்பு.

பல்லவி.

பட்டவர்த்தனம் புறப்பட்டது பாரீர்.

அநுபல்லவி

அட்டதிக்கயங்களலறியோட அந்தரத்தவர் வியந்துநாட
மட்டரும்புகழ்ச் சோழன்பெரும்புகழ்
மண்ணும் விண்ணும் உள்ளவரையிலும் நீட (பட்)

சரணம்.

வைக்குமடி யொவ்வொன்றுக்கு மாநிலம்வளைந்துநெழியுதே
மலையினும்பெரு வரைவந்ததென வளர்ந்துமிருக்குதே[மேரு
மைக்குலமுகில்பிழி படும்படி மழைக்கை தூக்குதே, பெரு
வாரிதியுடைந்து வந்ததுவோவென மதசலம்வருதே
கைக்கடங்காமல் பாகர்தத்தளிக்க
கண்டுநமனும் நடுங்கிப்போயொளிக்க
தைக்குமோசை யண்டஞ் செவியடைக்கத்
தண்ணளி யாநிலையப்பன் சந்தோஷிக்க (பட்ட)

(இ. ந. க.)

காதாலூழிக்கால்வரவும் கண்ணூற்செந்தீப்பொறிதரவும் [துவே
நீதோ வருமென்றெவரும் திகைத்தோடத்தெருவந்த

பேரிமுழக்கங் குழலோசை பிடிசங்கார்வத்தோடவ்வூர்
வாரியலும்முலைமடவாரும் வருகும்பவனித்தெருவழியே.

சாமரைபோடத் தண்குடைநீழற் றங்கியேகரிபரித்தேரேறி
தாமரைமலர்க்கையிளங்குமரர்சதிராய்வருமத்தெருவழியே

மதவெற்பம்போல் மால்யானை மருண்டதுவென்னவெகுண்
கதைவாள்தண்டங்கொடுபாகர் கரிமத்தகமீதேமோதி[யோட

அடக்கமுயன்று மடங்காமல் அத்தெருவழியேவருங்காலை
மடக்கவிழ்ந்தமலர்கொய்து மறையோன்சென்றானதன்மு[னே

கீர்த்தனம்.

இராகம், சங்கராபரணம். தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

வந்தார் சிவகாமியாண்டார்
மலரெடுத்துத்தே வாலயம்புக

அநுபல்லவி.

மந்தாரைகொன்றைமருவு மருக்கொழுந்
துந்தாமரைமகாந்தம்பெருகிய
குந்தம்விரிந்தசுகந்தராஜமும் செவ்
வந்தியும் கூவிளமுங் குருந்தங்கொண்டு (வ)

சரணம்.

தாதவிழ்மாதுளை சம்பகங்கல்லாரம்
போதவிழ் நீலம் பொலியசோகஞ்சூதம்
பாதரிபொன்னலரி செவ்வலரியோ
டேதமிலாமலரேந்திய தண்டொடு (வ)

(இ. ந க.)

குடலைகவிழ்ப்பூக்கொய்துக் கொண்டுமுன் செலுமம்
[மறையோனைத்
தடங்கொள் புழைக்கையாற் பிடித்துத்தானக்கரிமலர் சிந்தியதே

விருத்தம்.

மருமலர்க்குடலைச் சிதைந்திடப்பறித்து
மதகரியகலலுந்தொண்டர்
புதைபடுங்கண்ணாய்ப் பிறந்தவன் கைக்கோற்
போக்கிய போதவன்மனம்போற்
பதைபதைத்திட்டார் பாரினில்வீழ்ந்தார்
பண்ணுவதறிந்திலாரு
மதியொருவாறுதேறினெழுந்தார்
மான்மதயானைபின் சென்றார்.

தூக்கடா.

இராகம், கேதாரகௌளம். தாளம், ரூபகம்.

துடர்ந்தேகினாந்தத் துதிக்கையானையைப்பற்ற
அடர்ந்தேகினாந்தோ வந்தோ சிவனேயென்று (துட)

கீர்த்தனம்.

இராகம், சங்கராபரணம் தாளம், சாப்பு.

பல்லவி.

எங்குபோகிறாய் நானுனையேன் விடுவேன் மதகரியே

அநுபல்லவி.

திங்கள்சூடிக்காமலரைச் சிதறிஉதறியெறிந்து நீயே (எங்)

சரணம்.

சோழனிடத்துறு கொழுப்போ தொந்தரைசெய்வதில்விருப்
ஊழிக்காற்றுபோலநீயேன் ஓடுகிறாய் வாவா இப்போ [போ

ஏழைப்பார்ப்பான்வெறுங்கையனே எண்ணிப்பாரோர் தண்டு [ளானே
தாழைமுள்ளுக்கஞ்சமுயல்தானுமுண்டோவிடுவேனே (எங்)

விருத்தம்.

கைகொண்ட வென்றண்டிற் கஞ்சியன்றோ கால்கடுக்க ஓடுகின்றாய் கனவயிற்றாய், பைகொண்ட மட்டிலுண்டு புகழ்ச் சோழற்குப் பகைகாணி லென்செய்வாய் பாவிநீயே, மைகுன் றமதுபோல உயர்ந்திருந்தும் மாமறையோன் றருமலரைச் சிந் தியேகல், செய்கின்ற வறங்களிலொன்றாய் நினைத்துச் செய்தா யோநின்னறிவு செப்பொணாதே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், தோடி. தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

புத்திகெட்ட மதகரியே போகாதேநில்லாய்

அநுபல்லவி.

சத்திகெட்டதோ அச்சந்தானே உண்மையைச் சொல்லாய் ()

சரணம்.

வீரமிலையோ யுனக்கு வேந்தனிட்ட கட்டளையோ
தூரவேகில் செய்தகுற்றம்தொலையுமென்று செல்கிறாயோ ()

விருத்தம்.

தடுக்கமுயலாதொரு கைம்பெண்டட்டிவளர்த்த தனயனென்ன
கெடுக்குமலரைநீ சிந்தியேகல் வழக்கோ விதுதகுமோ
தடுக்குமுயலுங் குரக்கினமே தூங்கும்பொழிலே யிருப்பிடமா
யடுக்குமுனக்கு மதன்குணமே யந்தோவந்த தறியேனே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், சுருட்டி. தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

எங்குஓடி ஒளிப்பனை யேன் விடுவேன்மதகரியே

அநுபல்லவி.

சங்கரர்க்குத் தந்தமலர் தன்னைச்சிந்தியதாலே (எங்)

சரணம்.

வைகறையிலெழுந்து நிதம் மதுமலரைக் கொய்து கொய்து
பெய்குடலைகளைச் சிதைத்துப் பெருமையாக நீ யித்தினம் (எ)

விருத்தம்.

அரசிலையோ அரசாணையில்லையோ யன்பாரிலையோ ஊரி லையோ அடியேன்றந்த - பிரசமலர்க்குடலைகளைப் பாவியானை பிடுங்கியதற்கேதென்று பேசுவோர்கள் - புரசனரில் யாரேனு மில்லையோ ஏழைபுலம்புமொலி யாவர்செவி புகவுமில்லை - விரிச டையாய நிலையில் விளங்குகின்ற வெள்விடையா யென்னெ ன்று விளம்புவேனே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், தோடி. தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

முறையிலையே கேள்வி முறையிலையே
முதுமறையவ னழுகுரலினுக் கொருமனு (முறை)

அநுபல்லவி.

கறைமிடற்றெந்தாய் கவனமொடிந்த
மறையவன்றந்த மலர்கரிசிந்த (முறை)

சரணம்.

இந்நாளறியேன் இடரென்பதையே
என்னேவின்றைக் கெதுவோதெரியேன் (முறை)

விருத்தம்.

சிகைதட்டி முடிந்திட்டு உடைவிசித்துத் திகழ்பஞ்சகச்சத்தை
பிறக்கிக்கட்டிக் - தொகைபட்டவீரமெல்லாம் வாயாற்பேசிச்
சொல்லாத சொல்லெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டு - பகைபட்ட
பேரைக்கண்டோடுமெங்கள் பார்ப்பார்போல் வெறுங்கையனோ
பாராயென்று - மிகைபட்டமதவானை பின்னேயோடிமெய்வெ
ற்றுபத்தொண்டர் கலிவுற்றாரே.

விருத்தம்.

ஓடினார் யானைகூட உருகினாருடல் வியர்ப்ப
வாடினாரதனைக்கொல்ல வகையிலராகிநின்று
தேடினார் துணையிலார்க்குத் தெய்வமே துணையென்றெண்ணி
நாடினார் பசுபதீசர் நன்மலரடிகண்மாதே.

ஆனந்தக்களிப்பு.

ஒருநாளும் காணாதகாக்ஷி - காண - வுற்றதற்குப்பசுபதி நீயே
தருகண்யானைகையோச்சி நான் தந்தமலரைப்பறித் [சாக்ஷி
[தெறிந்ததே சீச்சி

உனக்கென்று மலர்கொணர்ந்தேனே - நான்
ஒன்றிலும் தப்பிதம்செய்தறியேனே.
கனற்குன்றமாய் வளர்ந்தோனே இந்தக்
காரணம்வாய்த்ததற் கென்செய்குவேனே.
முப்புரமெரித்த முக்கண்ணா இங்கு
முறையிடுமேழை யைக்காத்திட நண்ணா
தப்புறமிருந்திடவொண்ணா தைய
அரகரபசுபதியே அந்தி வண்ணா.

விருத்தம்.

அன்றுமாரனை யெரித்தகனற்கண்ணை வேண்டிலேனையாநின் முன் - சென்றவாரணமுறித் தகரமலரை விரும்பிலேன் றிரிபுரத்தோர் - கன்றநாரண நாமத்தாலெய்த பகழிதாகக்கருத்திற் கொள்ளேன் - இன்று வாரணமெய்ய நமன்பட்டபதமலரை யிச்சித்தேனே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், பியாகடை. தாளம். சாப்பு.

ஏழைக்கிரங்கிவாராய் இன்னேர மின்னருள்தாராய்.

அநுபல்லவி.

வாழைகமுகஞ்சோலைசூழ வாழுங்கருவூரோய்கண்பாராய் ()

சரணம்.

உனது தொண்டருக்குள்ளே நானொருவனல்லவோ எனக்குவந்தருள்புரிவாயென் றடிக்கடியேன் சொல்லவோ மனதுவல்லையோ வந்தொருவார்த்தை சொல்லக்கோபமோ வருந்த வருந்த வருமமோ என்வள்ளலுக்கிது தருமமோ.

விருத்தம்.

நச்சரவிற்கொடியவனோநஞ்சினிலும் கடுவுளனோ நன்மலர்க்கைவைத்தசமழுப்படையினிலு மெரிகுணத்தில் வல்லவனோ வரதா நின்பால்-தைச்சமனமுடையவன்மே லேன்கிருபைசெயவில்லை சாற்றுயென்றும் - பச்சைமயிலுமைபாகாவிடைவாகா திருக்கருணைபாராய் வாராய்.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - எதுகுலகாம்போதி - தாளம் ஆதி.

கண்ணிகள்

அந்தோவினையேனழுகண்ணீரோ ராறுப்பெருகியும்வாராதே சிந்தாகுலமும்தீராதே நீ செய்வது நியாயமோபசுபதியே

தாழா வினையேன் றருமா மலரைச் சிதிசெய்வாரணமேற்கிருபை
வாழா திருப்பதுதகுமோ தகுமோ வாராய்வாராய் பசுபதியே.
வேதன்காணுமுடியாய்இலைமேல்விமலன் காணுவடியாய் நெடி
[யோய்
குதொன்றறியாச்சிறியேனிடரைத் தொலைப்பாய் தொலைப்பா
[ய்பசுபதியே.
அஞ்சா நெஞ்சத்தவனு யிவ்வூர் அரசன் விட்டமதக்களிறால்
நெஞ்சம் புண்ணாய் நொந்தேன் நொந்தேன் நோராய் நோராய்
[பசுபதியே.

விருத்தம்.

கண்கொடுக்க வேடனல்லேன் கடிமணந்த கன்னிதரமணமில்லேன் கடவுள்வைகைத் - தண்தடுக்கப்பரிசளிக்கும் வ திியல்லேன் தலைமகனைச்ரமைத்துதவததக்கோனல்லேன் பண்கொடுக்குமறைபாடும் பார்ப்பானென்று பகவ நீயருள்சுரந்துபாராயாகில் எண்கொடுக்குமலர் போனவின்று பூசைக்கென் செய்வேனென் செய்வே னென் செய்வேனே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், கானடா. தாளம், ஆதி.

பல்லவி

தேவசங்கரனே மஹா தேவசங்கரனே

அநுபல்லவி.

தேவசங்கரனே சிவனே சிவதாவரந்தருவாரிதியே
பூவருந்திருமாலயனுந்துதியே வழங்குபாராபரனே (தே)

சரணம்.

பாலசந்திரசேகரனே கடலாலமுண்டகிருபாகரனே
நீலகண்டநிரந்தரனே வருகாலகாலனேசுந்தரனே (தே)

வாரணத்துரிபோர்த்தவனே சகசாரணத்தவனே தவனே
ஆரணத்துறைமேலவனே பரிபூரணத்திலும் பூரணனே (தே)

விருத்தம்.

இனம்பிரிந்த மான்போலத் தனியே நின்று ஏங்குகின்றவேழை
யின் மீதேனின்னேரம் - மனம்பிரிந்ததையோ சொல்வா
யைய மானுடையாய் மழுவிடையாய்மலர்பறித்துத் - தினம்பு
ரிந்ததிருத்தொண்டிற் குற்றமொன்றும் செய்தறியேன் செய்
தோரைச்சேர்ந்தேனல்லேன் - கனம்புரிந்துபூசையின்று தாழ்
க்காதென்னைக்காத்திடுவா யாரிலைவாழ்கருணைத்தேவே.

(இ. ந க.)

தந்தாய் சிவதாதாயே சிவதா தனிமுதலேசிவதா சிவதா
வந்தாள் சிவதா மருவார்கொன்றை மலர்முடியாய் சிவதா

கீர்த்தனம். சிவதா.

இராகம், ஆனந்தபைரவி. தாளம், ஆதி. கண்ணிகள்.

மனதார மலர்பறித்துக் கொண்டுவந்தேனே
வழிமறித்தேபாவியானை சிந்தநொந்தேனே
தனதா நின்றுண்மலர்க்குச் சாற்றவந்தேனே
தருகண்யானை சிந்தமனம் தளர்ந்துநொந்தேனே (ம)

ஐயநின்றன்தொண்டனன்றோ அரஹரா சம்போ
ஆதரிப்பாராருமின்றி யலைகிறேனிப்போ
வையமெல்லாம் புகழ்படைத்த வஞ்சிவனத்தனே
மாலயனுஇயர்கள் தேடும் மலர்பதத்தனே. (ம)

ஆடரவைப்பூடணமா யணிந்தமெய்யனே
அன்பனெனைக்கைவிடாம லாள்வாயையனே
வாடுமெனியோற்குதவ வரலாகாதோ
மங்கைபாகாயிந்தவேளை வருமம் தானேதோ.

விருத்தம்.

நஞ்சுடைய கடலொலியினாலோ சென்னி நாடிய கங்கையினார்வத்தாலோ வந்நாள் - துஞ்சிடு முப்புரத்தோர்களிரைச்சலாலோ தும்புருநாரதர் பாடுங்கீதத்தாலோ - அஞ்சலிசெய் தொண்டரிடுமாரவத்தாலோ ஐயவுந்தன் காதுசெவிடாகியின்று கெஞ்சுகின்ற வேழைகுரல் நின்செவிக்குக் கேட்காமற் போச்சுதோ கிளத்துவாயே.

விருத்தம்.

அம்பலத்திலாடியபாதா லலுத்திட்டாயோ அவுணரொடுசமர் செய்து சலித்திட்டாயோ - செம்பதுமமுகப்பாவையிடத்திற் றாக சென்றநிறை சோர்ந்தாயோ தென்னவர்கோன் - வம்படியிலிளைத்தாயோ வானோன்மைந்தன் வாங்குவில்லானொந்தாயோ வாராயென்று - நம்புமெளியேன் கூவவிடத்தைவிட்டு நகராமலிருப்பதுவுநியாயந்தானோ.

(இ. ந. க.)

என்றேறியபுகழ் சிவனடியாரங்கிடு கூக்குரல்கொண்டொரு
தூதன்
சென்றேறியபுகழெறிபத்தர் தஞ்செவியிற் சொல்லியதே
யென்ன
அன்றேறியவக்கணமே வாள்கொண்டங்கிடர் செய்பவர்
களைநரே
கொன்றேறியபுகழ்படைக்கும் தொழிலர் குதிகுதித்தோடி
வந்தனரே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், இந்துஸ்தான் காப்பி. தாளம், சாப்பு.

பல்லவி.

அஞ்சேலஞ்சேலைய நெஞ்சகந் தடுமாறி யாகம் நோகா
தீரிங்கடியேன் வந்தேன் வந்தேன்

அநுபல்லவி.

செஞ்சேவடிசரணஞ் சரணமிடர் செய்தவராரையா செப்பிடு
வீரையா. (அஞ்)

சரணம்.

மன்னரிழைத்ததோ மற்றவரிலெவரின்னல் விளைத்தாரோ
இன்னதென்றேழைக்குச்
சொன்னவுடனே மழுக்கொண்டவர்தலை தூக்கிடுவேனுயிர்
போக்கிடுவேனையா. (அஞ்)

(இ. ந. க.)

இத்தகவாப்பெருவாளெறிபத்தரியம்பிய மொழியைக்கேட்ட
[னுமே
சித்தமுறுங்கலி தீர்ந்தாரெனவே செப்பிடுவாரவரப்பொழுதே
வித்தகனெங்கோன் ஆநிலைநாதன் விரிமலரடிகட்கேநிதமும்
புத்தியுடன் கொணரும் நறைமலரைப் பாராண்டருளும் புகழ்
[ச்சோழன்
பட்டமதக்களிறுக்கிரமாகவே பாகர்களுடனே வந்தென்னைத்
தொட்டுமலர் சிந்திப்போயதுபின் தொடர்ந்தேனதனுடன்
[தொலைதூரம்

நெட்டணையோ மலையோ பெருவரையோ நீண்டிடுகால்கள்
முளைக்கதென
வெட்டெனமானோ மனமோவென்று விரைந்தோடியதென்
செய்வேனே.

விருத்தம்.

பாயிரமறைகட் கெட்டாப்பண்ணவன் பதமலர்க்குத்
தூயவனெடுத்துவந்த சுதைதருபூக்கடன்னை
மாயிருஞாலங்காக்குமன்னவன்கரியோ சிந்திப்
போயது வென்னசெய்தீப் பொறியெழக்கண் சிவந்தார்.

கீர்த்தனம்.

இராகம், முகாரி. தாளம்; சாப்பு.

பல்லவி.

காட்டில் திரியுமிந்த யானையா மலர் சிந்திப்போவது

அநுபல்லவி.

நாட்டிற்றிரியும் மன்னனிடும நல்லுணவால் உடல்கொழுத்து
மேட்டிமென்று மனநினைந்துமேவுந்திறனை யானறியேனே ()

சரணம்.

தானேதன்தலையில் மண்ணைத்தட்டிப் போடும்புத்தியினால்
வானேயெனும்வாயிலுமண் வந்துவிழத்தேடிகொண்டது ()

விருத்தம்.

மாரனையெரித்தபோதும் மறலியையுதைத்தபோதும்
காரணமதில்கள் மூன்றும் கனலெழச்செய்தபோதும்
நீரணிசடையினுற்கு நேர்ந்தவெங்கோபச்செந்தீ
யோருருவாகிப் பத்தருருவெடுத் தென்ன நின்றார்

ஊழியினெழுந்த தீயோ உக்கிரனுருவந்தானோ
ஆழியினெழுந்த ஆலகாலமோ அரசன்விட்ட
தாழியின்வயிற்றுயானை தன்னுயிர்போக்கவிந்த
நாழிகைதனிலுதித்த நமனெனும் வடிவந்தானோ.

(இ. ந. க.)

என்றென்றங்கங்கிருந்தமாந்தர் இன்னணமோதவ்வெறிபத்தர்
கன்னெஞ்சினராய் யானையின்பின்னே கடிதேகிக்கொண்டிது
[சொல்வார்.

கீர்த்தனம்.

இராகம். தன்னியாசி. தாளம், ஆதி.

கண்ணிகள்.

ஓடுகின்றமதகரியே உன்வலியுமென்வலியும்
ஆடுகின்றவமரிலே கண்டறிகுவோம் நில்லாய்
வாடுகின்ற மாமறையோன் மலர்சிந்தியகரவலியும்
நாடுமென்கைவாள் வலியும் நனிகாண்போம் நில்லாய்
உனைவளர்க்குமன் வலியும் ஓட்டுகின்றபேர்வலியும்
இனமறியக்கண்டிடுவோம் ஏகாதே நில்லாய்

கீர்த்தனம்.

இராகம், பூரிகல்யாணி. தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

நில்லு நில்லு மதகரியே இது
நேர்மையாமோ மதகரியே.

அநுபல்லவி.

சொல்லு மாதவன் கொணர்ந்தது மலரைத்
தூற்றிச்சிந்தியதி லேற்றமாமோசற்று (நி)

சரணம்.

நால்வகைப் படையிலோரினத்தனாய்
நடுவணின்று சமர்பொருது நீ
கால்வருந்தமறையவனுக்கஞ்சி வெரிந்
காட்டியோடுவது மேட்டியாமோசற்று (நி)

விருத்தம்.

காற்றினுங் கடிதினேகுங் கடகரியதனைக் கொல்லுங்
கூற்றெனக்கைவாளேந்திக் கொண்டெறிபத்தரேகி
நாற்றிசை யெங்குங் கீர்த்தி நண்ணிடத்துதிக்கைபற்றி
யாற்றுஞ்சினத்தீமூளவதஞ்செய்தாரதஞ்செய்தாரே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், செஞ்சுருட்டி. தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

யானையைத் தடிந்தார் பெருவாளெறி பத்தர்

அநுபல்லவி.

மானையேந்தியகரத்தர் மலரடிமறவாச் சித்தர் (யானை)

சரணம்.

கோடையிடிபோலவது
கூச்சலிட்டலறக் கடல்
தேடியோடியது வெள்ளச்
செங்குருதி வட வரை
நாடி வேரறுந்து வீழ்ந்த
தோவெனவிழுந்ததனை
நாடினவரச்சங்கொடு
வாடியே யுடல் நடுங்க. (யானை)

விருத்தம்.

கோடையிடி யெனவலறியானை வீழக்
கொண்டசின மாறாதுபாகரோடும்
கூடவருமிருவரையுந் தடிந்து வீழ்த்திக்
குவலயத்தி லிழந்தவர்கண் படைத்தாற்போல.

ஆடிநின்று ரானந்தக் கடலிலாழ்ந்தார்
அங்குநின்றாரின்னமு மென்றாமோவென்று
வாடியவரவர் வாயில வந்தவெல்லாம்
வழங்குவார்மனநொந்து புழுங்குவாரே

கீர்த்தனம்.

இராகம், சாமா. தாளம், சாப்பு.

கண்ணிகள்

ஒருநாளுங் காணாத விபரீதங்களைக்காண
வுற்றதேனின்றென்பார் சிலபேர்கள்
தாரையாளுமன்னவன் தலையானை பட்டதே
தன்னங்கக் குறைவென்பார் சிலபேர்கள்

பாராதபரிதாபம் பார்த்திடக்கண்கள் செய்
பாவந்தானோவென்பார் சிலபேர்கள்
வாராதபெரும்வசை வந்ததே யிவ்வூர்செய்
மாபாவமேதென்பார் சிலபேர்கள்.

கொல்லாமையே யறமெனவறியாத குணக்கேடன்
கொண்டானோவாளென்பார் சிலபேர்கள்
எல்லாருங் கூடிநாமிவனைப் பிடித்துச் செல்வோம்
ஏந்தல் முன்னே யென்பார் சிலபேர்கள்.

விருத்தம்.

மடியாது வரம்பெற்ற மார்க்கண்டனேயோவிம் மறையோனென்பார் - படிமீதுவிழுந்திறந்த நமனையோவிப்பகடுபாரீரென்பார் - அடியார்க்குவருமிடரைத் தீர்த்தாளுந் திருக்கடவூரானே யிந்த - விடனைகியெறிபத்தத் திருவுருவம் படைத்தானோ இயம்புகென்பார்.

முத்தகவெண்குடையரசு முனியாது விடுக்கினு நம்முக்கணெம்மான் - கைத்தலவெம்மழுவேனுங்கட்கனலேனும் மிவனைக்காயாமற்றான் - வைத்திடுமோ வைத்தாலும் வாணரகம் விடுத்திடுமோவாய்மையில்லாப் - பொய்த்தமனக் கள்வனந்தோ கொலைத்தொழிற்கேயிவ்வேடம் பூண்டானென்பார்.

சொல்லாருஞ் சிவனடியார் கொலைத்தொழிலும் புரிவரோ சொல்லீரென்பார் - வல்லானைபுலியரசன் மதக்களிறும் பாகர்களுமாண்டதற்குக் - கொல்லாது விடுவனோ விட்டாலுஞ் செங்கோற்குக் குற்றமென்பார் - அல்லாமலிவன் வினைதானெப்படியோ யாமொன்றுமறியோமென்பார்.

(இ. ந. க.)

அந்நகரத்தவர் பல்லோரும்
அவரவர்வாயில் வந்தவெலாம்
சொன்னயமென்பது பாராதே
தூடணைபூடணை செய்காலை.

ஒற்றலரிற் சிலராசனிடம்
உற்றதுரைக்கச்சென்றனர்கள்
மற்றவரிற்சிலர் பாகர்களின்
மனைகளிலேசென்றோதினர்கள்.

ஓதிய சொற்கேட்டுப் பாகர்
ஒண்டொடியார்கள் மனநொந்து
ஓதியவிழ்ந்திடவே யோடி
ஓலமிடும் வகையென்னென்பேன்.

கீர்த்தனம்.

இராகம், காம்போதி. தாளம், சாப்பு,

பல்லவி.

ஆவிதியே இந்த வினைக்காளாக்கினையே

அநுபல்லவி.

பாவியிவனுலெங்காளும் பரிதவிக்கச்செய்தனையே

சரணம்.

சுட்டிகட்டிப் பொட்டுமிட்டுச் சுரிகுழலில் மலர் முடித்து
தொட்டகணவனுடன் கூடிச் சுகியாமறசெய்தனையே (ஆவி)
திருவிழந்து மருவிழந்து தீராதவினங்கொண்டு
தெருவிழுந்து கதறியழச் செய்தாயே செய்தாயே (ஆவி)

விருத்தம்.

மண்படைத்தமலரவனே யாங்களுந்தன்மக்களன்றோ இந்த வினைவந்து நொந்து - புண்படைத்த மனத்தினராயிருந்து வாழப் புரிந்திட்டதழகாமோ புகலாயோரெண் - கண்படைத்து மென்னபயன் கண்டோரேசுங் கன்மனத்தாய் நின் குணத்தைக்கண்டேயன்றோ - எண்படைத்த பொற்கோயிலியற்றி வைத்து ஏத்தாமலிருக்கின்றாரின்னந்தானே.

(இ. ந. க.)

என்றென்றிங்ஙனமின்னணை நிகழ
வேகியவொற்றர்களரசனிடம்
சென்றங்க நிலந்தோய விழுந்து
சிரமேற்கைகுவித்தே நின்று.

பொன்றங்கும் முடியோயெம்மரசே
பொருனையிலாடி வரப்போன
குன்றம்மெனுநின் பட்டத்து மதக்
கோட்டானையையும் பாகரையும்.

கொன்றனொருவன் காரணமறியோம்
கோமகனே யென்றோதிடவும்
கன்றுமன்னன் கட்கனல் சிந்தக்
கரிபரித்தேரும் காலாளும்

முன்னே பலவும் பின்னே பலவும்
முதுகடலோ வெனவே செலவும்
என்னே யென்னே யிக்கூத்தென்னே
யென்றெல்லோருமியம்பிடவும்.

நல்லவயப்பரிமீதேறி
நாடாளும்பெரும்புகழ்ச் சோழன்
அல்லல்வினை தீர்த்திடவருவா
னவன்போல்வந்தான் கொலைக்களமே.

விருத்தம்.

எழுகடலும் பொங்கியதோ விவ்வூருக்கின்றெவ்வரசன் படையெடுத்து வந்திட்டானோ - பழுதிலாசானு நம்வளவனோர்க்குப் பகையுமுண்டோவெனப்பலரும் பகரக்காதிற் - குழையசைய நவமணியாபரணமின்னக் குனிசிலையுங்கூர்வாளுங் காத்திற்றங்க - மழைமுகிலின் குமுறலெனமுரசமார்ப்ப வந்திட்டான் புகழ்ச்சோழமன்னன்றானே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், பாசு. தாளம், ஆதி.

பல்லவி

மன்றாதி மன்னன் புகழ்ச் சோழமார்த்தாண்டன் வந்தானெ
[றிபத்தர் முன்.

அநுபல்லவி.

கன்றாதியர்தோற்குமிகையங்கையன் கடுக்கைகடங்கண்ணி
[சூடிக்கன் பாந்துய்யன்.

சரணம்.

தன் சேனைமுற்செல்லத் தார்வேந்தர்பிற்செல்ல
எந்நாளும் வாராத இடர்வந்ததேயென்ன (மன்)

(இ. ந. க.)

வாயுவேக மனோவேகம்மென
வந்தமன்னவன் கண்முன்னே
காயுமாற்றலரில்லாததனைக்
கண்டான் கரியும் பாகர்களும்.

மாண்டிருப்பது நோக்கினனெவ்வழி
மீண்டு சென்றனர் பற்றலரென்னலும்
ஆண்டகைத்திருமலரடிமேற்றொழு
தீண்டபாகரியம்பினருண்மையை.

கீர்த்தனம்.

இராகம், பூரிகல்யாணி. தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

சொல்லக்கேளுமையா புகழ்ச் சோழராஜனே

அநுபல்லவி.

வெல்லும்பகைவரிங்கொருவரும்
மேவிவந்தாரில்லை யில்லை (சொ)

சரணம்.

நீறுபூத்த நெருப்புப்போல நேரில் நிற்கும் வாளரிந்த
வாறுசெய்தனரேயன்றி மற்றையாரும் செய்தாரில்லை (சொ)

(இ. ந. க.)

பாகர்களோதிய சொற்கேட்டுப்
பாராண்டருளும் புகழ்ச் சோழன்
ஆகநடுங்கக் குதிரையிழிந்
தரவக்குழையோனன்பரலால்.

துணியாரிக்காரியஞ் செய்யார்
தூயவரிவரென்றே நினைந்தான்
தணிவிரென்றுன்றன் படையைத்
தாழ்ந்தானடியவரடிமீதில்.

கீர்த்தனம்.

இராகம், பியாகடை. தாளம் ஆதி.

பல்லவி.

வந்தனம் வந்தனம் வந்தனம் வந்தனம் உங்கள்
மலரடியிணைக்கு வந்தனம்

அநுபல்லவி

இந்தநாளென்னிடர் வந்ததோ வேழையேன்
சிந்தைநோய்தீரநீர் செப்புவீரையரே (வந்த)

சரணம்.

யானையென் செய்யினும் அங்கதன்மேலேறிவந்த
சேனையென் செய்யினும் செப்பொணுத விக்கொடுமை
வினையாசெய்திட்டீர் எம்பெருமானடியவர்
தானிதோசெய்குவார் தக்கதோமிக்கதோ. (வந்த)

(இ. ந. க.)

ஐயா நீ கேள் சிவகாமி
யாண்டாரென்றிடுமாமறையோன்
மெய்யாருய் வருமாமலரை
நிமலன்பாதயுகங்களின் மேல்.
சூடத்தந்தான் குடலைகளில்
துற்குணமேற்கொண்டிப்பகடு
சாடிக்கையாற்பறித்தெரியத்
தாழாளுகித்தான் செப்ப.
அப்பகடைக்கொன்றேன்பாகர்
அடக்கமுயலுந்தொழிலிலாய்
தப்புச்செய்தாரிறுமாந்து
தடிந்தேனவர்களைததப்பாமோ.
என்றூர் வடிவாளெறிபத்தர்
இவர்தானெனறவரடிதாழ்ந்து
மன்றன்மலரைச்சிதைத்தெறிந்த
மால்யானையையும் பாகரையும்.
கொன்றீரேனுஞ்சிவாபராதம்
கொடியேனைச்சேர்ந்ததினுலே
என்றலைதுணிப்பீரிக்களத்திடையே
என்றூன் புகழோங்கிய சோழன்

விருத்தம்.

மன்னவன் குடையினீழல் வாழ்ந்திடு முயிர்கள்செய்யு
மின்னலால் விளையும்பாவ மேந்தலைச் சேருமென்று
முன்னவர் மொழிந்தவாய்மை முரணுமோ யானைசெய்த
வின்னலுக் கிலக்கியானே யென்றனை துணித்திடீரே.

கீர்த்தனம்.

இராகம், சஹானா தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

என்றனைகொய்வீ ரிப்பழி தீர்ப்பீர்
ஏழைக்கிது செய்வீர்

அநுபல்லவி.

கொன்றையந்தொடைப் பண்ணவனுக்காக்
கொண்டுவந்த மலர் சிந்தியதற்காக (என்ற)

சரணம்.

தீராத்தீவினை தீறத்தீமை தீவிரமா யோட
நீரார்புவியில் தம்பெரும்புகழ் நிலைக்கவண்டம் பழிக்கு
முன்னம் (என்ற)

விருத்தம்.

ஐயநின் வாளாற்கொய்ய வருந்தவ மெனதுசென்னி
செய்யிலே யேழைகையிற் சிக்கிய வாளைக்கொண்டு
பய்யவே தலைதுணிப்பீ ரென்னலும் பகவன்றொண்டர்
கையினால் வாங்கிக்கொண்டார் காவலன் கருத்தறிந்தார்.

(இ. ந. க.)

இத்தகவாகப் புகழ்ச்சோழன் இரந்துதந்தான் கைவாளைப்
பத்தருங்கொண்டார் பார்மன்னன் பணிந்தானெழுந்தான்
[குதிகொண்டான்.

கீர்த்தனம்.

இராகம், கானடா. தாளம், சாப்பு.

பல்லவி.

யான்செய் தவமின்று பலித்ததே எனை
யடர்ந்தபாவங்கள் விடுத்ததே.

அநுபல்லவி.

தேன்பெய்மலர்கரி சிந்தியது முன்
செய்த தவமேயன்றி வேறில்லை (யான்)

சரணம்.

மங்கைபாகனதடி மறந்து பொய் வாழ்வைநம்பியபாவமும்
மட்டறும்பழிகூறுமிப்பெரு மண்சுமத்தியபாவமும்
செங்கைவாள்கொடென் சிரந்துணித்திடில் தீருமென்றிவர் [கையின் மேல்
இட்டமாகவேதந்திட்டேன்பல தீட்டுக்கொருமுழுக்கெனத் [துணிந்திட்டேன் (யான்)

(இ. ந. க.)

தன்பாகரையும் யானையையும் தடிந்ததற்காக நோகாமல்
என்றலைதுணிப்பீரென்றுடைவா ளீய்ந்தானிவன்போலெரிகதிரோன்
குலத்துதித்தாரிலரென்றே கூர்வாளெறிபத்தர்தேர்ந்து
அலக்கணுற்றாரென்செய்தேன் அந்தோகெட்டேனென் செய்வேன்
என்செய்வேனினியென்செய்வே னிப்பூவுலகத்தவரெல்லாம்
என்செய்தானென்றேசுமொழி எந்திக்கொண்டேனென்செய்வேன்
இப்படிபழியைக்கைப்படுவானா லென்றலைதன்னைத்துணித்திடா
தொப்பனையாகா வசையும்போகா தலகந்தனிலென் றெறிபத்தர்
மைப்புடிகண்டன் மலரடிநெஞ்சில் வைத்தவராகித் தன்வாளைக்
கைப்படவேந்தித் தன்களமரிவது கருமந்தானென் றுட்கொண்டார்.

கீர்த்தனம்.

இராகம், காம்போதி. அடதாளம்,

பல்லவி.

ஏழைமையாற் செய்தபாவம் ஏழைமையால் தீர்வதல்லால்
எவர்தீர்த்திடவறினுந்தீருமோ.

அநுபல்லவி.

வாழைபடிவாழையென வாருமல்லாவிந்தப்பழி
தாழ்வுறுமோ சனனமரணம் தானனுகாதே போகுமோ

சரணம்.

பல்லுயிருங்காக்குமிந்தப் பார்த்திபனே தன்னுயிரை
வல்லுயிராயெண்ணவில்லை வாள்கொடுத்தான் தன்னுயிர்க்கு
கல்லுயிரோவென்னுயிர்தான் கற்கண்டோசருக்கரையோ
நல்லுயிரோநாறுமுடல் நாடிநிற்குமிவ்வுயிரால் (ஏழை)

(இ. ந. க.)

என்றென்றிவ்வா றெறிபத்தர் எண்ணிக்கொண்டுடைவா ளோங்கப்
பொன்றங்கும் முடிபுகழ்ச்சோழன் பூரித்தாநந்தங்கொண்டு.

ஐயாபுநிதன் நானேனென் அரிவாளா லென்றலைகொய்வீர்
மெய்யாவென்றானவரடிமேல் வீழ்ந்தானெழுந்தான் வேல்வேந்தன்.

குனிந்துநின்றான் நெடுநேரம் கூர்வாளவனது களத்தன்னைத்
துனைந்திடாதது கண்டுசிரம் தூக்கிப்பார்த்தான் புவிமன்னன்.

பார்க்கப்பகவன் ஜெண்டர்கைப் பற்றியவாளவர்களமீதில்
சேர்க்கக்கண்டான் மெய்சோர்ந்தான் தெருண்டான் மருண்டான்செப்பிடுவான்.

கீர்த்தனம்.

இராகம், பியாகடை. தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

நில்லும் நில்லும் நில்லுமையா
நினைத்ததென்ன சொல்லுமையா.

அநுபல்லவி.

அல்லல்வினை தீருமையா
அடியேனைக் கண்பாருமையா

சரணம்.

என்னைநத்திவரும் பழிக்கு என்றலையேயதற்கிலக்கு
தன்னைநத்திடாப் பழிக்கேன் றலைகொடுக்க நீர்துணிந்தீர்.

கீர்த்தனம்.

இராகம், கமாஸ். தாளம், ஆதி.

பல்லவி.

என்னசெய்யத் துணிந்திட்டீரையா
என்னன்பின் மெய்யா.

அநுபல்லவி.

என்னசெய்யத் துணிந்துவிட்டீர்
ஏழையெந்தன் கையைவிட்டீர்
சொன்னசொல்லை மறந்திட்டீரையா
துணைவாட்கையா.

சரணம்.

நான்கொடுத்த வாளுங்கொண்டீர்
நற்குணத்தை யேன்மறந்தீர்
தேன்கொடுக்கும் மொழிபகர்ந்திட்டீர்
செய்யாதுவிட்டீர்.

(இ - ந - க.)

ஆறாய்க் கண்ணீர் பெருகக்கோன் அன்பர்கையைப்பிடித்திட [லும்
மாறாக்குணராய் வன்றொண்டர் மன்னன் கையை விலக்கிட [லும்

தன்னைச்சார்ந்தது பழியென்றே தணிந்தீர்ப்பான் மன்னவன் [வாளை
என்னைச்சார்ந்ததெனச்சொல்லி யீர்ந்திழுப்பா ரெறிபத்தர்.

விருத்தம்.

பத்தர்கைவாளாரீர்ப்பப் பகவன்றொண்டர்
பார்மன்னன் கைவாளைப் பற்றாதீர்ப்ப
இத்தகவா லெடுநேர மீர்ப்பவீர்ப்ப
ஈசன்மலரடிப் போதிலிசையநாளும்
வைத்தமனத்தினர்க் குற்ற வழக்கைத்தீர்க்க
வல்லவரா ரவரன்றி மக்களுள்ளே
எத்தகையபோராலு மாகாவாகா
வென்செய்வார் சுற்றிநின்றா ரென்செய்வாரே.

(இ. ந. க.)

தொண்டரும் சோழனுமிவ்வாறாய்த்
தோற்காராகி யுறுங்காலை

எண்டிசை கேட்டிடவிண்வாணி
இயம்பிய தொருமாற்றங் கேண்மோ.

கீர்த்தனம்.

இராகம், மோகனம். தாளம், சாப்பு.

பல்லவி.

நிறுத்தும் நிறுத்தும் வாள்மன் றூட்டம்
நிகழ்ந்துபோதும்.

அநுபல்லவி.

பொறுத்துக்கொள்ளும் நான்சொல்லும்
பொய்யாமொழியை மெய்யாக்கொள்ளும் (நிறு)

சரணம்.

உங்கள்பத்தியுலகறிந்திட
ஓங்குநல்லறம் தழைத்தோங்கிடத்
திங்கள் சூடி யிறைவன்செய்த
திருவிளையாடல் புகழெழ (நிறு)

(இ. ந. க.)

அன்பர்காளும தன்புலகம் அறிதற்காகவே சிவபெருமான்
தன்றிருவிளையாடல்செய்தான் றணிவீரென்றுமறைந்திடலும்
யானையெழுந்தது பாகரெழுந்தனர் அச்சிவகாமியாண்டார்கை
தானுறுகுடலைகள் மலர்கணிறைந்தன தற்பரனருளென்னென்
[பேனே

கவிக்கூற்று.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - பிலஹரி, தாளம் - சாபு.

பல்லவி.

என்னசொல்வே னிந்தக்காக்ஷி
யெங்கும் கண்டறியேன்

அநுபல்லவி.

கன்னல் கமுகஞ் சோலைசூழும்
கருவூர்செய்த பாக்கியந்தான் (என்ன)

சரணம்.

மரித்தபாக ருயிர்த்தெழுந்ததும்
மாண்டயானை பிழைத்து வந்ததும்
விரித்துவான முரைத்த கன்றதும்
விரிமலர்க் குடலைக ணிறைந்ததும். (என்ன)

(இ. ந. க.)

பூமழை பெய்தார் துந்துபியார்த்தார்
புரம்தான் முதற்றேவர்கள்

மாமறை சொல்லியே வாழ்த்தினர் பூசுரர்
மன்னர்கள் ஜயஜயவென மொழிந்தார்.

மதுமலர் கொண்டம் மறையோனும்
வாளெறிபத்தர் தமைப்பரவி

விதுவளர் மௌலிப்புனிதன் றாள்
மேவச்சென்றான் பொற்கோயில்

மகிமன்னன் பதயுகங்களின்மேல்
வாளெறிபத்தர் வணங்கிட்டுப்

புகழுனதே யென்று னரசன்
போற்றிச் சொன்னு னுமதென்றே.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - கமாஸ், தாளம் - ஆதி.

பல்லவி.

உம்மாலிந்தப் பெரும்பாக்கியம்
உற்றதே யெறிபத்தரே.

அநுபல்லவி.

கைம்மாவொடு பாகராருயிர்
களைந்ததாலிது விளைந்ததல்லவோ (உம்மா)

சரணம்.

விண்டலத்தினில் மொழிபிறந்ததும்
வீந்தவுடலிலுயிர் நிறைந்ததும்
வண்டார்மலர் சிந்திப்போனது
மறையவர்காம் மருவிவந்ததும் (உம்மா)

(இ. ந. க.)

உத்தமபத்தர்க ளிவ்வாறாய்
ஒருவரை யொருவர் புகழ்ந்தாடி
அத்தன் றிருவரு ளல்லாமல்
ஆமோவென்றவ னடிதாழ்ந்தார்.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - பரசு, தாளம் - ஆதி.

கண்ணிகள்.

தேவாதி தேவனே சம்போ சங்கரனே
சிரித்து முப்புர மெரித்து நஞ்சுண்டு
கறுத்த கந்தரனே. (தேவா)

பூவாழயன் காணாத புரத்தனே யுயர்சிரத்தனே
பூரித் தெங்களிடர் தீரத் திருவருள்
சாரத் தருந்தவனே. (தேவா)

காரானையுரித்துப்போர்த்த கரத்தனே கந்தரத்தனே
கலக்கமுற்றவ ரலக்கணைத்தூர
விலக்கிடும் பரனே. (தேவா)

(இ. ந. க.)

மன்னனும் பத்தரு மிவ்வா றப்
வானவன் மலரடி வாழ்த்தியபின்
நின்னில மேலெங்க ளெறிபத்தர்
நிகழ்த்தப் பிரியா நெஞ்சினனாய்
பட்ட மதக்களி றேடெழுந்த
பாகரும் மன்னருந் தற்சூழ
எட்டுத்திக்கும் புகழெய்த
இல்லஞ்சென்றான் புகழ்ச்சோழன்.

அடியார்க்குறு மிடர் தீர்ப்பாராய்
ஆநிலைநாதன் பணியொன்றே
யுடையாராய்ப் பின்னெறிபத்தர்
உற்றார் கணங்களுக் கதிபதியாய்
கருவூரானைக் கைதொழுவார்
கருவூரராக் கண்ணுதலும்
தருவூராதுவே தகுமோரே
தருவூராமோ தகுமோரே.

கீர்த்தனம்.

இராகம் - சுருட்டி, தாளம் - சாபு.

பல்லவி.

மங்களம் மங்களம் மங்களம் மாதேவருக்கு
மங்களம் மங்களம் மங்களம்.

அநுபல்லவி.

அங்கயற்கட் சுந்தரியனைந்த தோழருக்கு மெழில்
தங்குமலங்கார வல்லி சாரவாம் தந்தவர்க்கு (மங்)

சரணம்.

தும்பிமுகன்றந்தையருக்கு அறுமுகனைத் தோற்றுவித்த
[வெந்தையருக்கு
வெம்பிய நஞ்சுண்டவருக்கு வாக்சீமாக வெள்ளைவிடைகொண்
அம்பிகையோர் பங்கருக்கு அரவணியும் துங்கருக்கு [டவருக்கு
உம்பர்தொழும் பாதருக்கு உலகநிறை நாதருக்கு (மங்)
மான்மழுவேந்திடுமவர்க்கு சிவகாமியாண்டார் மனமகிழ மலர்
[தந்தவர்க்கு
வான்புகழ்ச் சோழனைக் காத்தார்க்கு எறிபத்தர்க்கு மாறிலாப்
[பதங்கொடுத்தார்க்கு
தேனுபூசை ஏத்தவர்க்குச் செப்புமம்பலக் கூத்தருக்கு
ஞானிகள்தொழு மீசருக்கு நற்கருவூர் வாசருக்கு (மங்)

பயன்.

(இ. ந. க.)

இச்சரிதஞ் சொல்வோர் கேட்போர்
இணையிலராகிப் புவிவாழ்ந்து
அச்சுதன் காடியுமறியாதா
னவனடிமலரிணை யணைவாரே.

எறிபத்தநாயனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை முற்றிற்று.